

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ «Τροϊκός» πόλεμος συνεχίζεται	σελ. 1
Καρδιακός θάνατος	σελ. 3
Ἀποτυχία τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων	σελ. 4
Τελικά πόσοι εἶναι οἱ Βορειοηπειρώτες;	σελ. 6
Τὰ στερεότυπα καὶ ὁ Ἅγιος	σελ. 7
Ὑπνόμευση μᾶς χώρας	σελ. 11
Ἐν σκηναῖς δικαίων	σελ. 17
Ἄν ξέραμε τί τρῶμε!	σελ. 19
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 21

Ο «ΤΡΟΪΚΟΣ» ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ὅθεν καινόν (καινούργιο) ὑπὸ τὸν « ἥλιον» ἔχει ἀποφανθεῖ πρὶν ἀπὸ 2.500 χρόνια ὁ σοφὸς Ἐκκλησιαστής. Οὐδέν καινόν, εἰ μὴ μόνον αὐτά, πού οἰκονόμησε μέσα στὴν ἀπειρη ἀγάπη καὶ σοφία Του ὁ Χριστός μας, γιὰ νὰ μᾶς σώσει, μὲ ἀφετηρία τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν Γέννησή Του, τὴν ὁποία πρεπόντως πανηγυρίσαμε τίς ἅγιες ἡμέρες πού πέρασαν. Ὅποτε καὶ φέτος δέν θά ποῦμε κάτι πού νὰ μὴν ἔχει λεχθεῖ.

Βέβαια ἡ κάθε ἱστορική συγκυρία καὶ ἡ κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξη ἔχει τὴν μονα-

δικότητά της, μὲ ἀποτέλεσμα ἀλλιῶς νὰ «εἰσπράττει» ὁ καθένας τὰ μηνύματα ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ καὶ ἱστορικὸ γίγνεσθαι.

Ἔχουμε πεῖ κι ἄλλες φορές καὶ θά τό ἐπαναλάβουμε: Τό πιό σημαντικό ἀπ' ὅλα στὴν τρέχουσα κατάσταση στὴν πατρίδα μας εἶναι νὰ μὴν χάσουμε τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά μας.

Καζάνι πού βράζει ὁ κόσμος γύρω μας.

Μέσα στή χρονιά πού πέρασε εἶδαμε νὰ κορυφώνεται ἡ ὑποκρισία τῶν «εὐαίσθητων ἀνθρωπιστῶν» τῆς Δύσης σέ ἐπίπεδο ἠγεσίας, οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικὰ χαλοῦν τὸν

κόσμο, ἄν πέσει θύμα δυσμενοῦς μεταχείρισης κανένας μουσουλμάνος λαθρομετανάστης, ἀλλά «σφυρίζουν ἀδιάφορα» μπροστά στά φοβερὰ ἐγκλήματα, πού καθημερινῶς διαπράττουν οἱ παραχαϊδεμένοι προστατευόμενοι τους ἰσλαμοφασίστες μισθοφόροι κατσαπλιάδες, πού σφάζουν καί διάζουν τούς χριστιανούς καί κάθε ἄλλον ἀντιφρονούντα στή Συρία.

Στήν ταλαίπωρη πατρίδα μας, ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, καθημερινά βαθαίνει ἡ πολυεπίπεδη κρίση, μέ ἀποτέλεσμα νά αὐξάνει καί ἡ ὀργή καί ἀγανάκτηση γι' αὐτούς πού μᾶς ἔφεραν σ' αὐτά τά χάλια.

Τό ποῦ θά ὀδηγήσει αὐτός ὁ «τροϊκός» πόλεμος (ὁ ἔξοντωτικός πόλεμος πού μᾶς κάνει ἡ τρῳίκα), ἕνας Θεός τό ξέρει.

Οἱ ἀδίστακτοι ἐπικυρίαρχοι τοκογλύφοι δανειστές μας σπρώχνουν τά πράγματα στά ἄκρα. Θέλουν νά μᾶς βάλουν νά φαγωθοῦμε μεταξύ μας. " Ἄν δέν καταλάβουμε καλά ὅτι ὁ ἐχθρός δέν εἶναι ὁ συνέλληνας, μέ τίς ὁποῖες διαφορετικές ἀπό τίς δικές μας πολιτικές πεποιθήσεις, ἀλλά ἡ ἀδίστακτη διεθνῆς Νέα Τάξη Πραγμάτων μέ τούς ἐπιτόπιους ἀντιπροσώπους της, δέν κάνουμε τίποτε!

Τό 2014 προμηνύεται μιὰ χρονιά πολύ «πονηρή». Καί τοῦτο γιατί τό σάπιο μεταπολιτευτικό πελατειακό καθεστῶς τῆς κλεπτοκρατίας, καθώς βλέπει νά καταρρέει, θά χρησιμοποιήσει κάθε τρόπο γιά νά ἐπιδιώσει. Γιά τόν σκοπό αὐτόν θά χρησιμοποιηθεῖ ἀκόμη καί ἡ λεγομένη τρομοκρατία, τήν ὁποία, δυστυχῶς γιά τήν Πατρίδα μας, ἐλέγ-

χουν καί κατευθύνουν ξένα σκοτεινά κέντρα, τά ὁποῖα ἐπιβουλεύονται τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας καί στοχεύουν ἐπίσης στήν ἀπομύζηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν της (ὄρυκτά, ἀέριο, ὑδρογονάνθρακες κ.λπ.)

Ἡ «τροϊκός» πόλεμος συνεχίζεται, ὅπως γράφουμε καί στόν τίτλο τοῦ ἐκδοτικοῦ μας σημειώματος. Καί μπορεῖ ὁ παλαιός τρωϊκός πόλεμος νά ἔγινε, κατά τήν ἡρωϊκή - μυθική ἐκδοχή, γιά τά μάτια τῆς ὥραίας Ἑλένης, ὁ σύγχρονος ὅμως «τροϊκός» πόλεμος γίνεται γιά τά ζεστά δισεκατομμύρια, πού κερδίζουν ἀπό τήν κρίση οἱ τοκογλύφοι. Πρέπει ὅμως οἱ ὄροι νά ἀντιστραφοῦν. Στόν ἀνελέητο πόλεμο, πού μᾶς κάνει ἡ τρῳίκα καί οἱ ντόπιοι συνεργάτες της, νά ἀντιτάξουμε τή δική μας ἀντίσταση. Νά κάνουμε **ἐμεῖς** πόλεμο στήν τρῳίκα.

Ἡ ὅμως γιά νά νικήσουμε σ' αὐτόν τόν «τροϊκό» πόλεμο, πρέπει πρῶτα καί παράλληλα νά πολεμήσουμε καί τούς μέσα μας τρωϊκανούς, τοῦτέστιν τά πάθη, πού μᾶς τραβοῦν πρὸς τά κάτω. Γιά τή σημερινή οἰκτρά εἰκόνα στήν Ἑλλάδα δέν φταίει μόνον ἡ ἀπ' ἔξω τρῳίκα.

Εὐχόμεθα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τό ἑλληνικό φιλότιμο νά νικήσουμε κάθε εἶδους τρῳίκα, ἀφοῦ ὀπλισθοῦμε μέ ἀγάπη γιά τόν Χριστό, τό Ἑλληνικό Ἔθνος καί τόν Ἑλληνα δίπλα μας, πού σήμερα δοκιμάζεται.

Καλή χρονιά λοιπόν μέ ἀγωνιστικότητα καί ἐλπίδα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται στόν Διαδικτυακό Τόπο
 ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr
 Μερικές ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, agiosdimitrioskouvaras.blogspot.com, ahdoni.blogspot.com,
orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

ΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ*

του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου

Στήν ἐποχή μας γίνεται λόγος γιά τόν ἐγκεφαλικό θάνατο, ὡς τόν πραγματικό θάνατο, δηλαδή γιά τήν νέκρωση τοῦ ἐγκεφαλικοῦ στελέχους, ἀνεξάρτητα ἂν ἐξακολουθῆ νά λειτουργῆ ἡ καρδιά μέ τήν μηχανική ὑποστήριξη τῆς ἀναπνοῆς. Ἐνῶ παλαιότερα ὁ θάνατος προσδιοριζόταν ἀπό τήν παύση τῆς καρδιάς, οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες κάνουν λόγο γιά τόν ἐγκεφαλικό θάνατο, δηλαδή τήν νέκρωση τοῦ ἐγκεφαλικοῦ στελέχους καί τήν μὴ ἀναστρέψιμη βλάβη τοῦ ἐγκεφαλικοῦ ἴστού. Αὐτή ἡ ἀλλαγὴ ἐγένε προκειμένου νά χρησιμοποιοῦνται τὰ ὄργανα ἑνός λεγομένου «πτωματικοῦ δότη». Ἡ «ἐπίσημη» ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, τείνει νά παραδεχθῆ τήν ἄποψη περί ἐγκεφαλικοῦ θανάτου. Πρόσφατα, ὅμως, στό θέμα αὐτό παρενέβη ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, σέ ὁμιλία του πού ἔκανε στήν Καβάλα, κατά τήν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στήν Ἱερά Μητρόπολη Φιλίππων, Νεαπόλες, καί Θάσου. Εἶπε, μεταξύ ἄλλων, στήν ὁμιλία του:

«Ἡ καρδιά εἶναι τό κέντρον τῆς ψυχῆς καί τῆς ὑπάρξεως, διό καί ὁ καρδιακός θάνατος εἶναι ὁ ὄντως θάνατος καί ὄχι ὁ ἐγκεφαλικός. Ἡ καρδιά εἶναι ἡ φωλεά τῆς προσωπικότητος μέ ὅλον τό φορτίον τῶν σπερμάτων τῆς ἀρχαίας σκωρίας τῶν παθῶν. Διά τοῦτο καί οἱ Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπιμένουν πολύ εἰς τήν ἀνάγκη τῆς καθάρσεως τῆς καρδιάς, καί μάλιστα προσδιορίζουν τόν τρόπον διά τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς: “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,

ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν”, διά τῆς πνευματικῆς ἐργηγόρσεως, ἀνυστάκτου προσοχῆς καί νηπτικῆς ἀσκήσεως, διά τῆς χαλιναγωγῆσεως τῆς φαντασίας, μέ τήν φύλαξιν τῶν αἰσθήσεων, διά τοῦ κατά Θεόν πένθους καί τῶν δακρῶν, διά τῆς ἐξαγορεύσεως τῶν λογισμῶν καί ἐξομολογήσεως τῶν ἁμαρτημάτων. Τότε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καθαρίζει, θεραπεύει, εἰρηνεύει καί ἀγιάζει τήν καρδιάν, καί τήν καθιστᾷ ἄξιον κοιμητήριον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην ὁ Θεός ζητεῖ ἀπό τόν πιστόν: “Υἱέ, δός μοι σήν καρδιάν”. Ἀπαιτεῖ δηλαδή τό ὅλον πρόσωπον, τήν ὅλην προσωπικότητα καί ζωήν. Ἡ ἔνωσις τῆς καρδιάς μέ τόν Θεόν εἶναι τό ὑψιστον τῶν ἐφετῶν, τό ὁποῖον ὅμως δύναται νά ἐπιτευχθῆ μόνον ἐάν ὁ Θεός «διανοίξῃ» τήν καρδιάν μας, ὅπως τῆς Ἁγίας Λυδίας. Δέν εἶναι ἀποτέλεσμα μόνον τῆς ἰδικῆς μας ἐπιθυμίας».

Ἡ πατριαρχική αὐτή παρέμβαση εἶναι σημαντική. Τονίζεται ἰδιαίτερα ὅτι ἡ θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τοὺς ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, δίνει προτεραιότητα στήν καρδιά, ὡς τό κέντρον τῆς βιολογικῆς ζωῆς, ὁπότε ὅταν παύση ἡ καρδιά ἐπέρχεται ὁ βιολογικός θάνατος.

Ἐπίσης γίνεται λόγος καί γιά τήν «πνευματική» καρδιά, ὅπου ἐδράζονται τά πάθη καί ἡ ὁποία καθαρίζεται μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καί τήν συνέργεια τοῦ ἀνθρώπου, μέ τήν προσευχή καί τήν κατά Χριστόν ἀσκήση. Ἡ ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό γίνεται διά τῆς καρδιάς, ὅπου ἐνεργεῖ ὁ νοῦς,

* Ἀπό τό parembasis.gr

ἐνῶ ἡ γνώση τοῦ κόσμου καί ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν γίνεται διά τῆς λογικῆς. Ἔτσι, ὑπάρχουν σαφῶς δύο γνωσιολογικά κέντρα καί δύο μεθοδολογίες γνώσης.

Ὡς Ὁρθόδοξοι δέν μπορούμε νά ἀποσυνδέσουμε τήν βιολογική ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν λειτουργία τῆς καρδιάς καί νά τήν συνδέσουμε μέ τό ἐγκεφαλικό στέλεχος. Καί τό κυριότερο, δέν μπορούμε νά ἀποσυνδέσουμε τήν ψυχή ἀπό τήν ζωή. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ψυχή στόν ἄνθρωπο, συνεπάγεται ὅτι ὑπάρχει καί ζωή. Διαφορετικά

θά εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά δεχθοῦμε ὅτι δέν ὑπάρχει ψυχή πρὶν σχηματισθῆ τό ὄργανο τῆς καρδιάς καί ὁ ἐγκέφαλος, ἤ ὅτι δέν ὑπάρχει ψυχή σέ ἀνεγκέφαλα ἔμβρυα καί βρέφη, πράγμα ἀπαράδεκτο ἀπό πλευρᾶς ὀρθοδόξου θεολογίας.

Ἡ θέση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου γιά τήν βιολογική καί πνευματική καρδιά εἶναι ἀξιοπρόσεκτη καί φανερώνει ὅτι πάσχει θεολογικῶς ὁ λεγόμενος «ἐγκεφαλικός θάνατος».

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ*

τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παύλου

Καί τί δέν ἔκανε ὁ Ἅγιος Νικόλαος μ' αὐτό τό περίσσειμα τῆς ἀγάπης του. Καί, ὅπως λέει τό τροπάριό του, «τῆ ταπεινώσει» ἀπέκτησε τά ὑψηλά. Καί τά ὑψηλά εἶναι ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό ὁ πατέρας μέ τίς τρεῖς κόρες (πού τίς εὐεργετοῦσε ὁ Ἅγιος) τόν ὀνομάζει ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, ὄχι μέ σχῆμα λόγου, ὄχι γιά νά δείξει ὅτι ἦταν καλός ἄνθρωπος, ἀλλά γιά νά δείξει ὅτι ἀκριβῶς ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καί ἦταν πλήρης τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή του καί ἄνδρας ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος.

Ἄνηρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος

Ποιές εἶναι οἱ ἐπιθυμίες τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου καί ποιός εἶναι ὁ πνευματικός ἄνθρωπος; Πνευματικός ἄνθρωπος δέν εἶναι ὁ γραμματιζούμενος. Πολλοί ἀπό δαύτους

ἔχουν τέτοια πάθη, τέτοιες κακίες, πού πραγματικά τά πάθη τους τούς ρεζιλεύουν. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πνεύματος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μέσα στήν καρδιά του. Αὐτός, πού κοντά του βρίσκεις εἰρήνη, βρίσκεις χαρά, πού νιώθεις ὅτι δέν κινδυνεύεις ἀπ' αὐτόν. Ποιός ἔνιωσε ποτέ, τότε καί σήμερα, ὅτι κινδυνεύει ἀπό τόν Ἅγιο Νικόλαο; Εἶναι, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος πού ἐπιθυμεῖ. Τί ἐπιθυμεῖ; Ἐπιθυμεῖ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή του. Πρῶτα καί κύρια. Μά δέν ἔχει ἄλλες ἐπιθυμίες; Μά αὐτή ἡ ἐπιθυμία εἶναι τό πλήρωμα τῶν ἐπιθυμιῶν καί μάλιστα τό σωστό πλήρωμα. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ «μηδέν ἔχοντες καί τά πάντα κατέχοντες». Ὁ Ἅγιος εἶχε αὐτά, πού δέν εἶχαν οἱ ἄλλοι, ἀλλά αὐτά πού ἦταν ἱκανά νά χορτάσουν ὅλους τούς ἄλλους. Καί ἔτσι ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἔμεινε μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλη-

* Τμῆμα ὁμιλίας τοῦ Μητροπολίτου Σιατίστης κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου (6.12.2013)

σίας πάντοτε παρών, πάντοτε προφθάνων, ὅπως λέγει ἓνα τροπάριο τῆς Ἐκκλησίας, πού τρέχει καί προφταίνει ὅποιον, ἀκριδῶς, τόν ζητήσει.

Καί ἐμεῖς γιορτάζουμε καί τιμᾶμε τόν Ἅγιο Νικόλαο σήμερα, καί ἂν ὑπάρχει κάτι πού λαχταροῦμε, εἶναι τέτοιοι τύποι ἀνθρώπων σάν τόν Ἅγιο Νικόλαο. Τέτοιους εὐλογημένους ἀνθρώπους, νά τούς ἔχουμε κοντά μας, στό σπίτι μας. Νά εἶμαστε οἱ ἴδιοι τέτοιοι εὐλογημένοι ἀνθρωποι, ὥστε ἡ παρουσία μας νά εἶναι ἀνάπαυση, νά εἶναι χαρά. Νά εἶμαστε ἡ χαρά τοῦ ἄλλου καί ὄχι ἡ στενοχώρια καί ἡ κόλαση τοῦ ἄλλου. Ἄλλά αὐτά τά πράγματα τά ἔχουμε μέσα μας;

Γιατί ὑποφέρουμε

Πολλές φορές ἐμεῖς οἱ ἀνθρωποι ψάχνουμε νά βροῦμε τήν αἰτία, γιατί ὑποφέρουμε, γιατί ἀποτύχαμε σέ κάτι, γιατί ἔχουμε πρόβλημα μέ τά παιδιά μας, γιατί δέν τά πᾶμε καλά τό ζευγάρι. Ποῦ ψάχνετε νά τά βρεῖτε ὅλα αὐτά, ἔξω ἀπό σᾶς; Ὅλα αὐτά εἶναι μέσα σας. Ἄπό μᾶς βγαίνει καί ἡ εὐλογία καί ἡ κατάρρα. Αὐτό μᾶς λέει ὁ Χριστός στό Εὐαγγέλιό Του. Καί ἡ εὐλογία καί ἡ κατάρρα. Γιατί; Γιατί καί ὅταν ὁ ἄλλος ἔλθει μέ κακία ἀπέναντί μου, ὅταν ὁ ἀνθρωπος ἔχει μέσα τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ξέρει νά ἀντιμετωπίζει τό κακό, δέν ταλαιπωρεῖται. Ἦτοιμάσθη καί οὐκ ἔταράχθη. Γιατί ξέρει ὅτι αὐτός ὁ ἀνθρωπος εἶναι ἓνας ταλαίπωρος ἀνθρωπος, ἓνας ἄρρωστος ἀνθρωπος, πού περιφέρει τήν ἀσθένειά του.

Γι' αὐτό λοιπόν σέ μία ἐποχή, πού εἶμαστε τόσο μπερδεμένοι, πού δέν ξέρουμε ποιοί εἶμαστε, πού δέν ξέρουμε τί θέλουμε, κοντεύουμε νά μπερδέψουμε ποιοί εἶναι οἱ ἄντρες καί ποιές εἶναι οἱ γυναῖκες καί ἔτσι πλέον ταλαιπωρούμεθα. Καί σέ μία ἐποχή πραγματικά, πού ἔχουμε ὑποστεῖ μία βαθύτατη καθίζηση, πρῶτα πνευματική καί ἐξαιτίας αὐτῆς καί ὑλική καθίζηση, πού δέν ξέρουμε

τί θέλουμε, προσπαθοῦμε νά διασκεδάσουμε τήν ἀνία μας, τήν ἀπελπισία μας, μέ κόλπα.

Ἡ ἀποτυχία τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων

Ἀκούσατε, τοῦτες τίς μέρες, νά γίνεται λόγος γιά τό σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης. Τί δείχνει αὐτό τό σύμφωνο; Τήν ἀποτυχία τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Ποιά εἶναι ἡ σχέση; Μία εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὅταν χάσεις τήν ἀγάπη, ὅσα καλλωπίσματα καί ἂν δάλεις τότε, δέν ἔχεις τίποτα.

Τρεῖς λέξεις πού ἀναιροῦν ἡ μία τήν ἄλλη. Σύμφωνο. Τί σημαίνει σύμφωνο; Ὑποχρέωση. Ἄφοῦ εἶναι σύμφωνο καί ὑποχρέωση, πῶς εἶναι ἐλεύθερη; Καί ἐλεύθερη ἀπό ποιόν; Ποιόν φοβᾶσαι; Τόν ἄλλον; Τόν δικό σου ἀνθρωπο; Αὐτόν μέ τόν ὅποιον θά κάνεις τό σύμφωνο; Αὐτόν φοβᾶσαι; Καί φοβᾶσαι, γιατί δέν τόν ἐμπιστεύεσαι, γιατί δέν τόν ἀγαπᾶς. Καί φοβᾶσαι πῶς θά σοῦ τή φέρει κάποια στιγμή. Καί πᾶς νά ὀχυρωθεῖς, γιά νά μή σοῦ τή φέρει. Τί παραδέχεσαι; Ὅτι ὁ ἀνθρωπος αὐτός εἶναι ἀνέντιμος. Καί ἐσύ τό ἴδιο. Ἐκεῖνος φοβᾶται ἐσένα κι ἐσύ ἐκεῖνον. Γιατί, ἂν τυχόν κάτι δέν πάει καλά, φοβᾶσαι πῶς θά σέ ρίξει. Τί σημαίνει νά σέ ρίξει. Σημαίνει πῶς εἶναι ἀνέντιμος. Βλέπετε λοιπόν τήν ἀκαθαροσία τῶν καρδιῶν μας; Πᾶμε νά τή στολίσουμε μέ ὠραῖες λέξεις, πού δείχνει τό κενό. Συμβίωση. Μά ὑπάρχει συμβίωση; Ἐκεῖνο τό σύν μπροστά, τί σημαίνει; Ὅτι ζοῦμε μαζί. Ἔ! πῶς θά ζήσουμε μαζί; Μέ σύμφωνα; Μέ νόμους; Ἄν δέ ζήσουμε μέ ἀγάπη; Καί τό ἀπλό ἐρώτημα. Στή θέση ποιοῦ πᾶμε νά βάλουμε ἓνα ἐλεύθερο σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης; Στή θέση τοῦ γάμου. Τί εἶναι ὁ γάμος; Μυστήριο ἀγάπης. Γιατί δέν τόν θέλουμε; Ἐδῶ σήμερα μπορεῖς νά κάνεις καί πολιτικό γάμο. Οὔτε αὐτόν θέλεις. Εἶναι δέσμευση. Αὐτό τί σημαίνει, λοιπόν; Ὅτι ἀποτύχαμε καί τώρα πᾶμε νά στολιστοῦμε.

Ἡ λέξη γάμος ἀνήκει μόνο στήν ἑτερόφυλη σχέση

Δέν θέλω νά προχωρήσω τούτη τήν ὥρα στό σύμφωνο συμβίωσης, πού ἀφορᾷ τούς ὁμόφυλους, γιατί πῶς νά τό κάνουμε; Ἡ λέξη γάμος ἀνήκει μόνο στήν ἑτερόφυλη σχέση. Ὅλα τά ἄλλα εἶναι ἀνωμαλίες· ὅταν πᾶμε νά βάλουμε μία λέξη ἐκεῖ πού δέν τῆς ταιριάζει. Εἶναι σά νά πᾶς νά βάλεις τή λέξη μάνα, σ' ἓνα πρόσωπο, πού ἔχει κάνει τή ζωή τοῦ παιδιοῦ της κόλαση. Ταιριάζει αὐτή ἢ λέξη ἐκεῖ; Πῶς θά τή βάλεις; Καί δέ μπορεῖς νά μήν τή βάλεις καί πουθενά, γιατί τά ζῶα ἔχουν πιό μεγάλη τρυφερότητα γιά τά παι-

διά τους, ἀπ' ὅτι μερικές φορές ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι. Καί πότε φτάνουμε στό σημεῖο ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι νά γινόμαστε ἐπικίνδυνοι γιά τά παιδιά μας τά ἴδια; Ἀκριβῶς, ὅταν δέν ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅταν δέν εἴμαστε ἄνθρωποι τοῦ Πνεύματος. Κατά τά ἄλλα εἶναι σημαντικό νά καταλάβουμε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ πραγματική ἐρμηνεία ὅσων μᾶς γίνονται σήμερα. Καί ἔρχεται μία μορφή μόνο, ὁ Ἅγιος Νικόλαος σήμερα, νά μᾶς πεῖ πόσο ὠραῖος μπορεῖ νά εἶναι ἓνας ἄνθρωπος, ὅταν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ἄληθινός ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

ΤΕΛΙΚΑ ΠΟΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ;* τοῦ Κωνσταντίνου Χολέβα, πολιτικοῦ ἐπιστήμονος

Ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμόνοιας, τῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Μειονότητας στήν Ἀλβανία, Βασίλης Μπολάνος παρουσίασε πρό ὀλίγων ἡμερῶν μία ἐνδιαφέρουσα καταγραφή ἀριθμητικῶν καί ποιοτικῶν στοιχείων. Συγκεκριμένα ἡ Ὁμόνοια ἀμφισβήτησε τήν ἀπογραφή πληθυσμοῦ καί ἐθνοκοινωνικῶν κοινοτήτων πού διενήργησε πρό δύο ἐτῶν ἡ ἀλβανική κυβέρνησις καί πραγματοποίησε μία δική της ἀπογραφή. Οἱ ἑλληνικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως Ἀλβανοί ὑπήκοοι, ὅπου κι ἄν κατοικοῦν, ἐκλήθησαν νά ἀπογραφοῦν εἴτε γραπτῶς εἴτε ἠλεκτρονικῶς (μέσω διαδικτυακῆς πλατφόρμας). Τά τελικά ἀποτελέσματα δείχνουν τόν ἀριθμό τῶν 286.500 πού δηλώνουν Ἑλληνες στήν Ἀλβανία. Ἐξ αὐτῶν περίπου οἱ μισοί κατοικοῦν στήν

Ἑλλάδα, ἀλλά διατηροῦν ἰσχυρούς δεσμούς μέ τήν πατρώα γῆ. Τό 90% δηλώνει ὅτι ἀκολουθεῖ τήν ὀρθόδοξη πίστη, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι δέν δηλώνουν θρησκεία. Ἀπό πλευρᾶς γλωσσικῆς, οἱ 186.000 περίπου δηλώνουν ὅτι εἶναι ἑλληνόφωνοι καί οἱ ὑπόλοιποι, περίπου 100.000 δηλώνουν κυρίως βλαχόφωνοι. Οἱ γενναῖοι Ἑλληνόβλαχοι κρατοῦν ψηλά τή σημαία!

Δέν γνωρίζω πόσο ἀξιόπιστη μέθοδος χρησιμοποιήθηκε γι' αὐτήν τήν καταγραφή τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πάντως τά στοιχεῖα φαίνεται ὅτι συμφωνοῦν μέ τήν ἱστορική πορεία τῶν ἐθνολογικῶν στατιστικῶν. Πρό κομμουνισμοῦ, ἡ τελευταία ἀπογραφή ἔδειχνε ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί ἦταν τό 20% τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ συντριπτική πλειονότητα Ἑλληνες. Ἀντιθέτως,

* Ἀπό τό himara.gr

ή επίσημη αλβανική άποψη φέρνει τούς Βορειοηπειρώτες γύρω στους 60.000, στοιχείο πού είναι όφθαλμοφανώς άνακριβές. Άρκει νά παρατηρήσει κάποιος μέ μία έμπειρική στατιστική πόσοι Βορειοηπειρώτες κατοικούν στή χώρα μας, όπου ξεπερνούν κατά πολύ τούς αλβανικούς ύπολογισμούς. Η αλβανική Πολιτεία, από τήν ίδρυσή της τό 1913 μέχρι σήμερα, προσπάθησε μέ κάθε τρόπο νά άμφισβητήσει τόν άριθμό και τά δικαιώματα τής έλληνικής έθνικής κοινότητας.

Έχουμε, λοιπόν, δύο άπογραφές, μία κρατική και μία τής Όμόνοιας, πού ή μία δέν άναγνωρίζει τήν άλλη. Οί εκπρόσωποι

των όμογενών μας, αλλά και ή Όρθόδοξη Έκκλησία τής Άλβανίας ούδέποτε άποδέχθηκαν τό άποτέλεσμα τής κρατικής άπογραφής. Παρά τίς συστάσεις τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως νά καταγράφονται και ή έθνική καταγωγή και τό θρήσκευμα –άν θέλει ό έρωτώμενος– τελικά οί περισσότεροι άπογραφείς δέν έθεταν σκοπίμως αυτά τά έρωτήματα στίς περιοχές του Έλληνισμού. Άπό τήν στιγμή πού ή μεγαλύτερη μειονότητα τής Άλβανίας δέν άναγνωρίζει τήν κρατική άπογραφή, **δικαιούνται ή Έλλάς και ή Ε.Ε. νά ζητήσουν νέα αδιάδλητη άπογραφή όλων των μειονοτήτων τής Άλβανίας.**

ΤΑ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ του Άθανασίου Ρακοβαλή

Όρίζουμε ως στερεότυπα παγιωμένες αντίληψεις και συμπεριφορές πού είναι διαδομένες σε μεγάλο άριθμό ανθρώπων.

Μεταφέρονται από γενιά σε γενιά και από άτομα σε άτομα, μέσω τής μίμησης. Ένα στερεότυπο επιβάλλεται από τό πλήθος των ανθρώπων, πού τό πιστεύουν, και συνήθως δέν έχει σχέση μέ τήν ένσυνείδητη άποδοχή μετά από κριτική σκέψη. Γι' αυτό τά περισσότερα από αυτά είναι άσυνείδητα.

Χρειάζεται πρώτα μία έσωτερική καλλιέργεια, μία ταπείνωση και μία έξυπνάδα, για νά αντίληφθει κανείς, ότι ό νοϋς του κατέχεται από στερεότυπα. Κατά δεύτερο λόγο, χρειάζεται ακόμα βαθύτερη καλλιέργεια και αυτοπαρατήρηση, για νά αντίληφθει κανείς από ποιά συγκεκριμένα στερεότυπα μπλοκάρεται ό νοϋς του, άρα και ή

συμπεριφορά του.

Όλοι μας έχουμε στερεότυπα, δηλαδή προκαθορισμένες ιδέες, άπόψεις, γνώμες, στάσεις για διάφορα θέματα, πού κάποτε ίσως τίς σκεφτήκαμε και τίς άποδεχτήκαμε σαν σωστές, αλλά από τότε δέν θέλουμε νά τίς ξαναεξετάσουμε, νά τίς ξανασκεφθοϋμε. Τίς ακολουθοϋμε σαν μπούσουλα μέ έναν τρόπο αυτόματο, μηχανικό, χωρίς δεύτερη σκέψη. Πρέπει κάτι νά συμβεί, ένα πρόβλημα, μία δυσκολία, ένα άπρόσμενο γεγονός, πού θά μās άναγκάσει νά σκεφθοϋμε και νά άναρωτηθοϋμε αν αυτό πού πιστεύαμε μέχρι τώρα έξακολουθει νά είναι σωστό.

Τά στερεότυπα δέν είναι κατ' ανάγκη λάθος. Υπάρχουν και πολλά στερεότυπα πού είναι σωστά και καλά. Μπορεί σε κάποια εποχή, κάτω από κάποιες συνθήκες,

νά ήταν σωστή μία στάση, αλλά, καθώς ό κόσμος αλλάζει, και οί συμπεριφορές και οί αντιδράσεις μας χρειάζονται και αυτές αλλαγή. Σ' αυτή τήν περίπτωση ένα στερεότυπο μπορεί νά αποτελέσει τροχοπέδη.

Οί άγιοι είναι βαθιά καλλιεργημένοι άνθρωποι μέ πολύ βαθιά αυτογνωσία. Αυτοί έχουν ελευθερώσει τόν νοῦ τους από πάθη και ξεπερασμένα στερεότυπα. Είναι ὄντως ελεύθεροι, σέ πλήρη ἐπαφή μέ τήν πραγματικότητα, γι' αυτό βαθιά ρεαλιστές και πρωτότυποι. Αυτοί είναι πού μᾶς «ξυπνάνε» και μᾶς δείχνουν τόν δρόμο.

Νά ένα παράδειγμα. *Ὁ γέροντας Παΐσιος εἶπε «Παλιά ἄν ἦταν κανείς εὐλαδῆς κοσμικός ἢ παπάς ἢ μοναχός ἀκόμα περισσότερο, πού ἀσχολεῖτο μέ τά κοσμικά (=ἐννοεῖ τήν πολιτική κατάσταση) τόν εἶχαν γιά κλείσιμο στόν πύργο (=ἐννοεῖ χαριτολογώντας τή φυλακή-τρελλοκομεῖο). Σήμερα, ἄν δέν ἀσχολεῖται κανείς, εἶναι γιά κλείσιμο στόν πύργο, γιατί αυτοί πάνε νά τά χαλάσουν ὅλα. Βλέπεις ὁ ἀπόστολος ἔλεγε στους Χριστιανούς νά μὴν ἀσχολοῦνται, νά ξεχωρίζουν ἀπό τόν κόσμο, γιατί τότε ὅλος ὁ κόσμος ἦτανε εἰδωλολατρικός, ἀνῆκε σέ αὐτούς, κάνανε ὅπως θέλανε. Μετά τόν Μέγα Κωνσταντῖνο ὁμως, ἄλλαξαν τά πράγματα, ἐγινε Χριστιανικός ὁ κόσμος. Ναοί, ἰδρύματα, ἐλεύθερη ἢ ἐκκλησία... Ἔχουμε εὐθύνη. Εἶναι δικά μας ὅλα αὐτά. Αυτοί τώρα πάνε νά τά χαλάσουν ὅλα».*

Ἐδῶ ὁ γέροντας ἐντοπίζει ένα στερεότυπο μεταξύ τῶν χριστιανῶν. Ἔνα στερεότυπο πού ἐκφράζεται και μέ τά λόγια...«Ἄ! ἐγώ δέν ἀσχολοῦμαι μέ τήν πολιτική». Ἡ μέ τήν προτροπή «Μὴν ἀσχολεῖσαι μέ τήν πολιτική».

Αὐτό διαμορφώνει μία ψυχική στάση, μία συμπεριφορά, πού ἀπαξιώνει και ἀδιαφορεῖ γιά τά πολιτικά πράγματα. Αὐτό ὀδηγεῖ στήν ἐξῆς συμπεριφορά. Πηγαίνει κανείς μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια νά ψη-

φίσει, συνήθως δεξιά, και αὐτό εἶναι ὅλο. Μπορεῖ και νά μὴν πάει καθόλου.

Αὐτή τήν στάση οί ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι τήν εἶχαν καταδικάσει σάν πονηρή και ἰδιοτελῆ, γιατί ἀφήνεις τούς ἄλλους νά «βγάλουν τό φίδι ἀπό τήν τρύπα». Αυτούς πού δέν ἠθελαν νά ἀσχολοῦνται μέ τά κοινά, μέ τίς ὑποθέσεις τῆς πόλης, γιά νά μὴν δημιουργοῦν ἀντιπαλότητες και ἐχθρούς, τούς ὀνόμαζαν περιφρονητικά «Ἰδιῶτες», τούς θεωροῦσαν ἀνάξιους πολίτες και ἀργότερα ἐβγαλαν και νόμο και τούς ἐδιωχαν ἀπό τήν πόλη, σάν ἀχρηστους, πονηρούς και ἐπικίνδυνους.

Αὐτή ἦταν ἡ στάση τῶν πολλῶν «εὐλαβῶν» Χριστιανῶν γιά πολλά χρόνια. Ἄντε καλά νά εἶναι κανείς μοναχός, ἀσκητής, νά ἔχει ἀφιερῶσει τόν ἑαυτό του στήν προσευχή, τό καταλαβαίνω, ἀλλά οί ὑπόλοιποι;

Ποιό εἶναι τό πρακτικό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς στάσης; Οἱ Χριστιανοί ἀποτραβήχτηκαν ἀπό τήν πολιτική και τά κόμματα, και τό «κενό» τό γέμισαν ἄθεοι ἀριστεροί, ἀντίχριστοι μασόνοι, ἄνθρωποι χωρίς ἰδανικά και ἀρετή, ἀδιάφοροι γιά τήν πατρίδα και τό κοινό καλό, ἄνθρωποι πού τρέχουν γιά τό προσωπικό τους συμφέρον μόνο κλπ. Ἐτσι οἱ Χριστιανοί μπῆκαν στό περιθώριο, ἡ πολιτική τους δύναμη και παρουσία σχεδόν μηδενίστηκε.

Ἡ λεγομένη «δεξιά», πού παραδοσιακά ψήφιζε ένα μεγάλο κομμάτι τῶν Χριστιανῶν, ἔστρεψε φανερά τήν πλάτη της στίς ἀξίες πού ἐκφράζει ἡ ἐκκλησία. Πολλά στελέχη τοῦ δεξιοῦ κόμματος σάν πρόσωπα δέν ἐμφοροῦνται στήν ἰδιωτική τους ζωή ἀπό τίς «ἐκκλησιαστικές ἀξίες». Ἄφοῦ ἀρνήθηκαν αὐτές τίς ἀξίες σάν πρόσωπα, φυσικό ἦταν νά τίς ἐγκαταλείψουν σιγά-σιγά και σάν κόμμα. «Δεξιές» κυβερνήσεις εἶναι αὐτές πού καταργοῦν π.χ. τήν ἀργία τῆς Κυριακῆς.

Φτάσαμε λοιπόν σήμερα στό σημεῖο,

ἔμεις πού εἴμαστε ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, νά μήν ἔχουμε κόμμα νά ψηφίσουμε, νά μήν ἔχουμε πολιτική ἐκπροσώπηση, νά μήν ἔχουμε πολιτική ἐπιρροή. Μερικοί πάνω στήν ἀπελπισία τους στράφηκαν σέ ἀκραῖα κόμματα, πατριωτικά ἴσως ἀλλά παγανιστικά-εἰδωλολατρικά σίγουρα, καί ὅπωςδήποτε πολύ μακριά ἀπό τό ὀρθόδοξο συνοδικό δημοκρατικό πνεῦμα.

Εἶναι νά ἀπορεῖ κανεῖς γιά τήν δύναμη πού ἔχουν τά στερεότυπα. Εἶναι νά θαυμάζει κανεῖς πῶς, προωθώντας καί ἐπιδιόλκοντας ἕνα στερεότυπο, μπορεῖς νά ἐλέγξεις τήν συμπεριφορά μεγάλου πλήθους ἀνθρώπων. Αὐτή εἶναι ἡ «γνώση» τῶν τεχνικῶν τῆς ἐξουσίας.

Ἐγώ βέβαια θαυμάζω τόν ἅγιο, πού βγάζει μέσα ἀπό τά σπλάχνα της ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Σήμερα πού τά ζοῦμε αὐτά τά πράγματα εἶναι εὐκολο νά κάνει κανεῖς τίς παραπάνω διαπιστώσεις, ἀλλά ὁ ἅγιος γέροντας Παῖσιος, ὁ διορατικός καί προφητικός, εἶπε αὐτά τά πράγματα σχεδόν τριάντα χρόνια πρῖν. Τότε πού δέν ὑπῆρχε οὔτε φωτιά οὔτε καπνός. Βλέποντας πολύ πρῖν ἀπό ἐμᾶς πού ὀδηγοῦνται τά πράγματα, εἶχε τό θάρρος νά ἐπιτεθεῖ κατά τοῦ καταστροφικοῦ στερεότυπου πού λέει «Α! ἐγώ δέν ἀσχολοῦμαι μέ τήν πολιτική».

Βλέποντας τήν μεγάλη καταστροφή νά πλησιάζει, μᾶς προτρέπει νά ἀλλάξουμε νοσοτροπία καί συμπεριφορά. Προτρέπει ἀκόμα καί οἱ μοναχοί (πόσο μᾶλλον οἱ λαϊκοί) νά ἀρχίσουν νά ἀσχολοῦνται μέ τά κοινά, «γιατί αὐτοί πᾶνε νά τά χαλάσουν ὅλα», ὅπως χαρακτηριστικά ἔλεγε.

Καί γιά νά δείξει τό μέγεθος τῆς ἀνάγκης λέει μέ ἔμφαση: «Σήμερα, ἂν δέν ἀσχολεῖται κανεῖς, εἶναι γιά κλείσιμο στόν πύργο». Βλέπετε πόσο ἐλεύθερα σκεπτόμενοι ἔξω ἀπό στερεότυπα, ἀνατρεπτικοί καί ρεαλιστές εἶναι οἱ ἅγιοι ὅταν χρειάζεται; Φέρ-

νουν τά πάνω κάτω, ὅταν τό ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη καί τά πράγματα.

Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι εἴχαμε πάντα σάν πρότυπα καί ὀδηγούς τοὺς ἁγίους μας. Ἀναρωτιέμαι μήπως ἔφτασε ἡ ὥρα νά συμμετάσχουμε ἐνεργά στά κοινά.

Μήπως ἤρθε ἡ ὥρα οἱ πνευματικοί μας νά προτρέπουν τοὺς πιστοὺς νά συμμετέχουν στά κοινά, νά συμμετέχουν καί νά διεκδικοῦν ἠγετικές θέσεις σέ συλλόγους μέ κοινωτική ἐπιρροή, νά διεκδικοῦν θέσεις στήν τοπική αὐτοδιοίκηση καί στοὺς ἰκανότερους καί τιμιότερους νά συνασπίζονται σέ συλλόγους, νά δημιουργοῦν πολιτικά σχήματα καί νά παίρνουν θέσεις στήν ἐλληνική Βουλή; Δηλαδή νά ἀνατρέψουμε τήν νοσοτροπία τῆς ἀδράνειας καί τῆς παθητικότητας καί νά τήν ἀντικαταστήσουμε μέ τήν παιδεία τῆς ὑπευθυνότητας καί τῆς συμμετοχῆς στίς δημοκρατικές διαδικασίες. Ἐξ ἄλλου αὐτό εἶναι καί τό ὀρθόδοξο πνεῦμα τῆς συνοδικότητας. Περιμένουμε, λοιπόν, ἀπό τοὺς πνευματικούς μας Πατέρες νά καλλιεργήσουν αὐτό τό πνεῦμα στοὺς νέους, στά κατηχητικά καί στίς ἐνορίες.

Ὁ ἅγιος γέροντας Παῖσιος εὐχόταν «νά ἀναστήσει ὁ Θεός Μακκαβαίους». Τί ἦταν οἱ Μακκαβαῖοι; Ἄνθρωποι πού ἀγαποῦσαν τόν ἀληθινό Θεό καί τήν πατρίδα τους. Ἄνθρωποι ἀνιδιοτελεῖς, ἀνδρεῖοι, μέ πνεῦμα αὐτοθυσίας γιά χάρη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τοῦ λαοῦ τους. Ὅταν ὁ τότε ξένος ἐξουσιαστής-κατακτητής, εἰδωλόλατρες, πῆγε νά ἀλλοιώσει τήν παράδοση καί τόν τρόπο ζωῆς τους, πού εἶχε διαμορφωθεῖ ἀπό τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό, ὅταν προσπάθησε νά τοὺς ἀπομακρύνει ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, τότε ὑψώσαν ἀνάστημα, ἀντιστάθηκαν σέ πολύ ἰσχυρότερους κατακτητές καί τελικά μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νίκησαν.

Νομίζω ὅτι δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ γέροντας ἐπέλεξε σάν παράδειγμα τοὺς Μακ-

καβαίους. Κάτι τέτοιο συμβαίνει σήμερα και στην πατρίδα μας.

Πολύ ισχυρές εξωτερικές διεθνείς δυνάμεις έχουν πέσει πάνω στην Ελλάδα και θέλουν όχι μόνο να ληστέψουν τον όρυκτο πλούτο της, να αποδομήσουν και να καταστρέψουν τό κράτος μας, αλλά να εξαφανίσουν και τον Ελληνικό λαό και πολιτισμό. Νά πάψει να μιλιέται η ελληνική γλώσσα, νά μὴν ὑπάρχουν Έλληνες, νά μὴν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού νά αἰσθάνονται και νά δηλώνουν Έλληνες και μάλιστα Ὁρθόδοξοι.

Σήμερα βλέπουμε νά εφαρμόζεται, νά παίρνει σάρκα και ὀστά ἡ δήλωση τοῦ ἰσχυροῦ ἄνδρα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ἀμερικανοεβραίου Χένρυ Κίσσιγγκερ, πού εἶπε πρὶν πολλά χρόνια. (Σέ ἐλεύθερη ἀπόδοση): «Οἱ Έλληνες εἶναι λαός δυσκολοκυδέρητος, γι' αὐτό πρέπει νά τούς χτυπήσουμε στην γλώσσα τους, στην ἱστορία τους, στην θρησκεία τους και νά μὴν τούς δώσουμε τήν εὐκαιρία νά ξαναναπτυχθοῦν στην λεκάνη τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου και νά ἀπειλήσουν τά συμφέροντά μας...».

Αὐτό μᾶς προειδοποιοῦσε πρὶν πολλά χρόνια και ὁ γέροντας Παῖσιος. Ἔλεγε: «...σέ μερικούς δέν συμφέρει νά ὑπάρχει ἡ Ἑλλάδα. Οἱ ἐχθροί μας θέλουν νά μᾶς ξεσκίσουν και οἱ φίλοι μας νά μᾶς τσαλακώσουν. Δέν

πειράζει ὁμως. Ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τά σχέδιά τους, ἔχει και ὁ Θεός τά δικά του...».

Θά εὐχόμεουν οἱ πνευματικοί, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐκκλησίας, νά βοηθήσουν δυναμικά νά σχηματισθεῖ ἓνα κίνημα πανελληνίας ἐμβέλειας, πού θά δώσει μιά Χριστιανική ἡγεσία, πού τόσο πολύ χρειάζεται ἡ πατρίδα μας, ἱκανή νά μᾶς σώσει ἀπό τήν καταστροφή πού πλησιάζει ὄλο και πιό κοντά. Μία ἡγεσία πού:

1) Θά ὑποστηρίζει τά συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

2) Θά στηρίζει και δέν θά ροκανίζει τήν ἑλληνική παράδοση και τόν πολιτισμό, τή γλώσσα μας, τήν ἱστορία μας.

3) Θά στηρίζει και δέν θά πολεμᾷ τήν Ἐκκλησία μας, τήν Ὁρθοδοξία μας.

Γιά φαντασθεῖτε, τί θά γινόταν, ἂν τήν ὥρα πού ψηφίζοταν τό καταστροφικό μνημόνιο, ἔξω ἀπό τήν Βουλή, μαζί μέ τό ἓνα ἑκατομμύριο λαοῦ, ἂν βρισκόταν στό πλάι του παραταγμένη και ἡ ἐκκλησιαστική ἱεραρχία. Πόσοι ἀπό τούς βουλευτές θά τολμοῦσαν νά ψηφίσουν τό μνημόνιο; Σέ ποιά διαφορετική κατάσταση θά βρισκόμασταν σήμερα;

Ὁ π. Παῖσιος πίστευε ὅτι «Ὁ Θεός θά βοηθήσει τήν Ἑλλάδα, αλλά και ὁ καθένας ἀπό μᾶς θά δώσει λόγο γιά τήν στάση πού θά κρατήσει αὐτά τά δύσκολα χρόνια».

Σιωνιστές - Βατικανό - Ἰσλάμ

Οἱ Σιωνιστές λαμβάνουν ἄνωθεν τίς ἐντολές, τό Βατικανό τίς προωθεῖ και τό Ἰσλάμ τίς ἐκτελεῖ (Γέρον Παῖσιος)

Σημ «Π»: Μέσα σέ μία πρόταση τά λέγει ὄλα. Και τό πιό ἐκπληκτικό; Ἐλέχθη πρὶν ἀπό τριάντα χρόνια!

ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΜΙΑΣ ΧΩΡΑΣ*

Τί είναι ή ύπονόμευση

Ἡ ύπονόμευση εἶναι ὁ ὅρος πού χρησιμοποιοῦμε γιά νά περιγράψουμε τίς δραστηριότητες πού χρησιμοποιοῦμε γιά νά καταστρέψουμε πράγματα, ὅπως ἡ πίστη, ἡ θρησκεία, τό οἰκονομικό καί πολιτικό σύστημα μιᾶς χώρας-στόχου».

Μύθοι γύρω ἀπό τήν δράση τῶν πρακτόρων

Τό μεγαλύτερο λάθος, καλύτερα, ἡ λανθασμένη ἀντίληψη εἶναι τό γεγονός ὅτι ὅποτε μιλάμε γιά τήν KGB, γιά κάποιον περιεργό λόγο, ἀπό τούς παραγωγούς ταινιῶν τοῦ Χόλυγουντ, μέχρι τούς διδάκτορες τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καί τούς εἰδικούς ἐπί τῶν σοβιετικῶν θεμάτων ἢ «κρεμλινολόγους», ὅπως αὐτοαποκαλοῦνται, ὅλοι τους νομίζουν ὅτι ἡ δραστηριότητα τῆς KGB περιορίζεται στήν κλοπή τῶν σχεδίων κάποιου ὑπερηχητικοῦ ἀεροσκάφους, τήν παράδοση τους στούς σοβιετικούς καί τήν πώλησή τους στήν σοβιετική στρατιωτική βιομηχανία. Αὐτό ὅμως εἶναι μόνο μέρος τῆς ἀλήθειας.

Ἄν πάρουμε ὀλόκληρο τόν προϋπολογισμό σέ χρήμα καί ἀνθρώπινο δυναμικό, πού ἡ KGB δαπανᾷ ἐκτός συνόρων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, θά ἀνακαλύψουμε (χωρίς φυσικά νά ὑπάρχουν ἐπίσημα στατιστικά στοιχεία) ὅτι ἡ κατασκοπεία, αὐτή καθ' ἑαυτή, λαμβάνει μόνο τό 15% τῶν χρημάτων, χρόνου καί ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς δραστηριότητας τῆς KGB. Τό ὑπόλοιπο 85% τῶν πόρων δαπανᾶται στήν ύπονόμευση. Καί σέ ἀντίθεση μέ ὅσα γράφουν τά λεξικά

Ἀγγλικῆς, ὁ ὅρος ύπονόμευση γιά τήν KGB σημαίνει «ἐπιθετικές καταστρεπτικές δραστηριότητες», πού σάν σκοπό ἔχουν νά καταστρέψουν τή χώρα, ἔθνος ἢ γεωγραφική περιοχή τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄρα δέν ὑπάρχει ρομαντισμός ἐδῶ. Καθόλου. Οὔτε ἀνατίναξη γεφυρῶν, οὔτε μικροφίλμ μέσα σέ κουτάκια Κόκα-Κόλας, οὔτε τίποτα παρόμοιο. Καμμία ἀνοησία τύπου James Bond. Ὁχι. Ὁ ύπονομευτής εἶναι φοιτητής πού ἔρχεται στά πλαίσια ἀνταλλαγῆς φοιτητῶν, ὁ ἠθοποιός, ὁ καλλιτέχνης, ἕνας δημοσιογράφος σάν κι ἐμένα, ὅπως ἤμουν δέκα χρόνια πρίν.

Πῶς λειτουργεῖ ἡ ύπονόμευση

Ἡ Ἰαπωνική καί Κινεζική πολεμική τέχνη τοῦ Τζοῦντο μᾶς διδάσκουν ὅτι πρέπει πρῶτα νά ἀποφύγουμε τό χτύπημα καί μετᾶ νά πιάσουμε τό χέρι τοῦ ἐπιτιθεμένου καί νά τόν ὠθήσουμε πρὸς τήν ἴδια κατεύθυνση μέχρι νά συγκρουστεῖ μέ τόν τοῖχο. Ὅπως βλέπετε, ἡ χώρα-στόχος προφανῶς κάνει κάτι λάθος. Ἄν εἶναι μιᾶ ἐλεύθερη δημοκρατική χώρα, ὑπάρχουν πολλές διαφορετικές κινήσεις μέσα στήν κοινωνία. Προφανῶς μέσα σέ μιᾶ κοινωνία ὑπάρχουν καί ἄνθρωποι πού εἶναι ἀντίθετοι μέ τήν ἴδια τήν κοινωνία, ἄπλοῖ ἐγκληματίες, ἰδεολόγοι ἀντίθετοι μέ τήν κρατική πολιτική καί ἄπλά ψυχωτικά ἄτομα πού ἀντιτίθενται σέ ὅ,τιδήποτε καί τέλος μιᾶ μικρῆ ομάδα ἀπό πράκτορες ἑνός ἄλλου ἔθνους πού ἀγοράστηκαν, ύπονομεύτηκαν καί στρατολογήθηκαν. Τή στιγμή πού ὅλες αὐτές οἱ κινήσεις θά καθοδηγηθοῦν πρὸς τήν ἴδια κα-

* Ἀπό τό διαδίκτυο. Τό κείμενο προέρχεται ἀπό ἕναν πρῶην πράκτορα τῆς ρωσικῆς KGB, εἰδικευμένον στίς «ψυχολογικές ἐπιχειρήσεις».

τεύθυνση, είναι ή ώρα να «πιάσουμε» την κίνηση αυτή και να την ώθήσουμε προς την ίδια κατεύθυνση, μέχρις ότου ή κίνηση να οδηγήσει την κοινωνία σε κατάρρευση. Σέ κρίση. Όμοια με την πολεμική τέχνη.

Δέν σταματάμε έναν έχθρο. Τόν βοηθάμε να πάει προς την κατεύθυνση που έμεις θέλουμε. Στο στάδιο του «έκφυλισμού», δημιουργούνται τάσεις στην κοινωνία, σε κατεύθυνση αντίθετη με τά βασικά ήθη και αξίες της κοινωνίας. Έ εκμετάλλευση και ή κεφαλαιοποίηση αυτών των τάσεων είναι ό στόχος του ύπονομευτή. Έ θρησκεία, ή εκπαίδευση, ή κοινωνική ζωή, ή πολιτική έξουσία, οί εργασιακές σχέσεις και τέλος τά σώματα ασφάλειας είναι τό πεδίο εφαρμογής της ύπονομευσης.

Άντικειμενικοί στόχοι

«Έ ύψηλότερη τέχνη του πολέμου είναι να μήν πολεμάς καθόλου! Άλλά, αντίθετα, να ύπονομεύσεις ό,τιδήποτε έχει αξία στην χώρα του έχθρου σου, ώστε ή αντίληψη της πραγματικότητας στό μυαλό του έχθρου σου να διαστρεβλωθεί σε τέτοιο βαθμό που να μήν σε θεωρεί καν έχθρο». Και αντίθετα να πιστέψει ότι τό δικό σου σύστημα, ό δικός σου πολιτισμός και τά δικά σου ήθη αποτελούν έναλλακτικές, που όχι μόνο δέν τίς απεχθάνεται, αλλά τίς επιθυμεί και τίς προτιμά από τό να πεθάνει για τίς δικές του. Αυτός είναι ό τελικός στόχος της ύπονομευσης και μέχρις έδω μπορεί να επιτευχθεί, χωρίς να πέσει ούτε μία σφαίρα.

Αυτό είναι στην πραγματικότητα ή ύπονομευση. Όπως είδατε, δέν είπα ούτε λέξη για ανατίναξη γεφυρών, ούτως ή άλλως οί γέφυρες δέ θά προστατεύσουν τόν έχθρο.

Πώς επιτυγχάνονται όλα αυτά;

Τά στάδια της ύπονομευσης

Ό πρώτος άνθρωπος που διαμόρφωσε

τίς τακτικές της ύπονομευσης ήταν ό Κινέζος στρατηγός και φιλόσοφος Σούν Τζού. Διετέλεσε σύμβουλος του αυτοκρατορικού στρατού στην αρχαία Κίνα.

Και είπε ότι για την κατάληψη του έχθρου, ό πιο αντιπαραγωγικός, δάρδαρος τρόπος είναι ό πόλεμος στό πεδίο της μάχης.

Και ότι είναι άνόητο να διεξάγει κάποιος πόλεμο για να επιβάλει την κρατική του πολιτική.

1. Τό στάδιο του έκφυλισμού

Έ πρώτη φάση της ύπονομευσης είναι τό στάδιο που όνομάζεται «έκφυλισμός» και άπαιτούνται 15 με 20 χρόνια, για να έκφυλίσεις μία κοινωνία. Γιατί 15 με 20 χρόνια; Γιατί αυτό είναι τό άπαιτούμενο χρονικό διάστημα, για να εκπαιδεύσεις μία γενιά μαθητών ή παιδιών για τό χρονικό διάστημα κατά τό όποιο διαμορφώνεται ή ιδεολογία του, ή αντίληψη του για τόν κόσμο και ή προσωπικότητά του. Ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο. Έ διαδικασία παίρνει 15 με 20 χρόνια. Έπιτυγχάνεται με διαφόρους τρόπους, με μεθόδους προπαγάνδας, με άμεση έπαφή, δέν έχει σημασία. Θά περιγράψω τίς μεθόδους άργότερα.

2. Τό στάδιο της άποσταθεροποίησης

Έπόμενο βήμα: «Άποσταθεροποίηση». Πάλι αυτή ή λέξη σημαίνει άκριβώς ό,τι σημαίνει. Να άποσταθεροποιήσεις όλες τίς σχέσεις, όλα τά ιδρύματα και τούς όργανισμούς στή χώρα του έχθρου σου. Πώς τό επιτυγχάνεις αυτό; Δέ χρειάζεται να στείλεις ένα σύνταγμα πρακτόρων να ανατινάξουν γέφυρες. Όχι. Άφήνεις τόν έχθρο να τό κάνει μόνος του. Τό πεδίο εφαρμογής είναι πάλι τό ίδιο, με μόνη διαφορά ότι στό στάδιο του έκφυλισμού οί ενέργειες των πρακτόρων δέν γίνονται αντιληπτές.

Στό στάδιο της άποσταθεροποίησης έχουμε ριζοσπαστικοποίηση. Στό στάδιο

αυτό, δέν μπορούμε νά συμφωνήσουμε σέ τίποτα, ἀκόμα καί ἀνάμεσα στά μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας. Ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα, δέν μποροῦν νά συμφωνήσουν τί εἶναι προτιμότερο. Π.χ. ἡ σύζυγος θέλει τά παιδιά νά τρῶνε στό τραπέζι καί ὁ σύζυγος θέλει νά τρῶνε ὅπου νᾶναι καί νά γεμίζουν τόν τόπο ψίχουλα. Δέν μποροῦν νά συμφωνήσουν, ἄν δέν μαλώσουν. Εἶναι ἀδύνατο νά ἐπιτευχθεῖ ἓνας δημιουργικός συμβιβασμός μεταξύ γειτόνων. Θά πεῖ π.χ. ὁ ἓνας «δέ θέλω νά κάνεις δουλειές τήν ὥρα αὐτή, γιατί τήν ὥρα αὐτή θά γάζω τό σκύλο μου βόλτα καί ὁ θόρυβος τόν ἐκνευρίζει». Δέν μποροῦν νά τά βροῦν. Θά πρέπει νά πᾶνε στά δικαστήρια. Ριζοσπαστικοποίηση τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Ὁχι συμβιβασμοί. Πόλεμος, πόλεμος, πόλεμος. Οἱ φυσιολογικά ἐγκαθιδρυμένες σχέσεις μεταξύ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, ἀποσταθεροποιοῦνται. Οἱ σχέσεις μεταξύ δασκάλων καί μαθητῶν στά σχολεῖα καί τά κολλέγια. Καβγάς. Οἱ σχέσεις μεταξύ ἐργοδοτῶν καί ἐργαζομένων ριζοσπαστικοποιοῦνται. Δέν ὑπάρχει ἀποδοχή τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων. Στό στάδιο τοῦ ἐκφυλισμοῦ, οἱ σπουδαστές ἴσως ἔλειπαν. Τώρα ἐπιστρέφουν ἀπό τήν ΕΣΣΔ ἢ, ἄν εἶχαν ἤδη ἐπιστρέψει, τώρα ἀναλαμβάνουν δράση.

Οἱ «ναρκωμένοι» σηκώνονται. Ἦταν σέ ἀδράνεια γιά 15 μέ 20 χρόνια. Τώρα γίνονται ἀρχηγοί ομάδων, κήρυκες, δημόσια πρόσωπα, ἐνεργοποιοῦνται πολιτικά. Ξαφνικά βλέπετε ἓναν ὁμοφυλόφιλο, πού πρίν 15 χρόνια ὅ,τι ἔκανε κανεῖς δέν τό μάθαινε, νά μετατρέπει τώρα τήν ὁμοφυλοφιλία σέ πολιτικό θέμα. Ἀπαιτεῖ ἀναγνώριση, σεβασμό, ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἐπηρεάζει μιά μεγάλη ομάδα ἀνθρώπων καί ἡ βία ξεσπάει μεταξύ αὐτοῦ καί τῆς ἀστυνομίας, αὐτοῦ καί τῶν ὑπολοίπων πολιτῶν δέν ἔχει σημασία ὁ λόγος. Μπορεῖ νά εἶναι οἱ ἄσπροι ἐναντίον τῶν μαύρων, οἱ κίτρινοι ἐναντίον

τῶν ἄσπρων, δέν ἔχει σημασία ποιά εἶναι ἡ διαχωριστική γραμμή. Ἀρκεῖ οἱ ομάδες νά ἔρχονται σέ ἀπ' εὐθείας σύγκρουση, ἀκόμα καί ἔνοπλη. Αὐτή εἶναι ἡ διαδικασία τῆς ἀποσταθεροποίησης. Καί δέν ἔστειλε ὁ σύντροφος Ἀντρόποφ τόν σύντροφο Ἰβανόφ. Τά ἄτομα, πού θά κάνουν τή δουλειά, εἶναι ἤδη ἐδῶ. Εἶναι ἀξιοσέβαστα μέλη τῆς κοινωνίας.

Μερικές φορές χρηματοδοτοῦνται ἀπό διάφορα ἰδρύματα γιά τόν «δίκαιο ἀγώνα τους». Ἀνθρώπινα δικαιώματα, δικαιώματα γυναικῶν, δικαιώματα μεταναστῶν, ὅ,τι-δήποτε. Καί ὑπάρχουν Ἀμερικάνοι πού τούς χρηματοδοτοῦν μέ δωρεές, χωρίς νά τό καταλαβαίνουν. Ἡ διαδικασία τῆς ἀποσταθεροποίησης, ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν στήν κρίση. Προσωπικά ἀσχολήθηκα μέ αὐτό τό στάδιο στά ἀναπτυσσόμενα κράτη. Ἡ διαδικασία ξεκινᾷ, ὅταν οἱ ἐπίσημοι ὀργανισμοί τοῦ κράτους δέν μποροῦν νά λειτουργήσουν πιά.

Καί ἔτσι, ἔχουμε τεχνητούς ὀργανισμούς πού ἐπιβάλλονται στήν κοινωνία. Μή ἐκλεγμένες ἐπιτροπές, ΜΚΟ, περίεργες ομάδες πού ἰσχυρίζονται ὅτι ξέρουν τί πρέπει νά γίνει γιά νά σωθεῖ ἡ κοινωνία, ἔχοντας ἓνα μείγμα θρησκείας καί ἰδεολογίας.

3. Τό στάδιο τῆς κρίσης

Στό στάδιο τῆς κρίσης ὅλα αὐτά τά τεχνητά σώματα διεκδικοῦν τήν ἐξουσία. Καί, ἄν τούς τήν ἀρνηθοῦν, τή διεκδικοῦν διά τῆς βίας. Στήν περίπτωση τοῦ Ἰράν, γιά παράδειγμα, ξαφνικά ἐμφανίστηκαν ἐπαναστατικές ἐπιτροπές. Γιά ποιά ἐπανάσταση; Δέν ὑπῆρχε ἐπανάσταση ἐδῶ. Καί παρ' ὅλα αὐτά εἶχαν ἐπιτροπές. Ἀπέκτησαν ἐξουσία δικαστική, τήν ἐξουσία νά ἐκτελοῦν τούς ἀντιφρονοῦντες, ὅλες αὐτές τίς ἐξουσίες σέ ἓνα πρόσωπο, πού πιθανόν σπούδασε στό Χάρβαρντ, πού ἐπέστρεψε στή χώρα του καί νομίζει ὅτι ἔχει τήν ἀπάντηση γιά ὅλα τά

οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Κρίση έχουμε, όταν η κοινωνία δεν μπορεί πλέον να λειτουργήσει παραγωγικά. Και καταρρέει. Αυτή είναι προφανώς η έννοια της κρίσης. Και έτσι η κοινωνία αναζητά έναν σωτήρα. Οί ομάδες περιμένουν να έρθει ένας Μεσσίας. Οί εργαζόμενοι λένει «έχουμε οικογένεια να θρέψουμε». "Ας αποκτήσουμε μία ισχυρή κυβέρνηση.

Μιά σοσιαλιστική, ίσως, κυβέρνηση. Μιά κυβέρνηση που να βάλει τούς εργοδότες στη θέση τους και να μᾶς ξαναδώσει δουλειά.

Χρειαζόμαστε έναν ισχυρό άντρα. Μιά ισχυρή κυβέρνηση. "Εναν ισχυρό ηγέτη. "Εναν σωτήρα. "Ο πληθυσμός έχει κουραστεί και έχει αηδιάσει με όλα αυτά που συμβαίνουν. Και ιδού! "Εχουμε έναν σωτήρα! Είτε έρχεται ένα άλλο έθνος, είτε οί ομάδες μαρξιστών-λενινιστών, οί σαντινίστας, ό Μουζουρέλα, δεν έχει σημασία. "Ερχεται ό σωτήρας και λέει: «Εγώ θά σᾶς όδηγήσω». Και υπάρχουν δύο εναλλακτικές έδω. "Ο εμφύλιος πόλεμος και ή εισβολή. Βλέπετε πώς πάει; "Εμφύλιος, όπως στό Λίβανο, για παράδειγμα. "Εμφύλιος που έπιβλήθηκε έξωτερικά από τήν PLO. [σημ. «Π»: Τό «Μέτωπο για τήν "Απελευθέρωση τής Παλαιστίνης» (P.L.O.) του Γιάσερ "Αραφάτ]. Εισβολή είχαμε σε πολλές χώρες, όπως π.χ. στό "Αφγανιστάν (είσβολή τών Ρώσων), οποιαδήποτε χώρα τής ανατολικής Ευρώπης, στην όποια έγινε Ρωσική εισβολή. "Αλλά τό αποτέλεσμα είναι τό ίδιο.

4. Τό στάδιο τής έξομάλυνσης

Τό επόμενο στάδιο είναι ή έξομάλυνση. "Η λέξη έξομάλυνση χρησιμοποιείται ειρωνικά, φυσικά. Είναι δανεισμένη από τό 1968 στην Τσεχοσλοβακία, όταν ή σοβιετική προπαγάνδα και μετά από αυτούς και ή New York Times δήλωναν: «Τώρα ή κατάσταση έξομαλύνθηκε».

Δέν υπάρχει πιά άνοιξη τής Πράγας, δεν υπάρχει επανάσταση, δεν υπάρχει βία. "Όλα είναι «όμαλά». Σε αυτό τό στάδιο, οί αυτοδιορισμένοι άρχοντες τής κοινωνίας δεν χρειάζονται άλλες επαναστάσεις πιά. Τό στάδιο αυτό είναι τό αντίθετο τής αποσταθεροποίησης. Είναι μία προσπάθεια να σταθεροποιηθεί ή κατάσταση στή χώρα. Και τώρα, όλοι αυτοί οί επαναστάτες, οί άκτιβιστές, οί συνδικαλιστές, οί άπελευθερωτές, οί όμοφυλόφιλοι επαναστάτες, οί καθηγητές, οί μαρξιστές, οί λενινιστές, εξοντώνονται. Φυσική έξόντωση μερικές φορές (θάνατος). "Εκαναν τή δουλειά μας. Δεν τούς χρειαζόμαστε πιά. Οί νέοι ηγέτες θέλουν σταθερότητα. Για να δρέψουν τούς καρπούς τής νίκης τους. "Οχι άλλες επαναστάσεις, παρακαλώ.

"Η μοίρα τών συνεργατών

Και αυτό έχει γίνει σε πολλές χώρες. Θυμάστε τό Μπαγκλαντές; "Εκεί δραστηριοποιήθηκα εγώ. Πρώτα είχα τον Τζιμουραχμάντ (ή κάπως έτσι), τό 1971 ήταν ό ηγέτης του «λαϊκού κόμματος», είχε μουστάκι σαν του Στάλιν. Πέντε χρόνια άργότερα, δολοφονήθηκε από τούς πρώην συναγωνιστές του. Είχε εκπληρώσει τή αποστολή του.

Στό "Αφγανιστάν, αυτό έγινε τρεις φορές. Πρώτα ήταν ό "Οσταράκι, μετά ό "Αμίντ, μετά ό Μπαμπράκ "Αμάλ. "Αλληλοσκοτώθηκαν ό ένας μετά τον άλλον. "Ο πρώτος εκφύλισε τή χώρα, ό δεύτερος τήν αποσταθεροποίησε, ό τρίτος έφερε τήν κρίση. Γειά σας σύντροφοι. Μπάμ. Μόνο ό Μπαμπράκ "Αμάλ επέστρεψε στή Ρωσία και του δόθηκε θέση έξουσίας.

Τό ίδιο συνέβη στή Γρενάδα. "Ο Μορίς Μπίσοπ (μαρξιστής) δολοφονήθηκε από τον "Ωστιν ή κάπως έτσι, έναν στρατηγό που ήταν επίσης μαρξιστής.

"Οχι άλλες επαναστάσεις. "Εξομάλυνση

τώρα. "Όχι άλλες απεργίες, όχι άλλοι όμοφυλόφιλοι, όχι άλλα φεμινιστικά κινήματα. "Όχι άλλα κινήματα γενικώς. Καλή, σταθερή, δημοκρατική, προλεταριακή έλευθερία.

Γιά τήν αντίστροφή τής διαδικασίας

Γιά νά αντίστρέψουμε τή διαδικασία στό στάδιο τής έξομάλυνσης, απαιτείται όπωσδήποτε στρατιωτική επέμβαση. Καμιά άλλη δύναμη στόν πλανήτη δέν μπορεί νά αντίστρέψει τή διαδικασία έδῶ. Γιά νά αντίστρέψουμε τή διαδικασία στό στάδιο τής κρίσης, δέν απαιτείται ή χρήση στρατιωτικής βίας, απαιτούνται δραστικά μέτρα. "Όπως στήν Χιλή, πράκτορες τής CIA έμπόδισαν τήν είσοδή και τήν δημιουργία έμφυλίου. Χρειάζονται συντηρητικά μέτρα, ύποστήριξη. Μέ χρήματα, μέ τεχνογνωσία, δέν έχει σημασία, γιά νά αποτραπεί ή μετατροπή τής κρίσης σέ έμφύλιο ή είσοδή.

Στό στάδιο τής αποσταθεροποίησης, ή διαδικασία μπορεί επίσης νά αντίστραφεί. Καί είναι εύκολότερο νά γίνει έδῶ. Χωρίς ανάμιξη τής CIA. Ξέρετε τί χρειάζεται νά γίνει έδῶ; Περιορισμός κάποιων έλευθεριών τών ομάδων πού αυτοπροσδιορίζονται σάν αντίθετες στήν κοινωνία. Τόσο άπλό. "Όμως όχι. Τά ΜΜΕ θά πούν ότι αυτό είναι αντίθετο μέ τό σύνταγμα τής χώρας.

Πώς μπορεί νά γίνει; Μέ τή χρήση τής έξουσίας. Νά αφαιρεθούν δικαιώματα από τούς έγκληματίες. Δέν ακούγεται καλό ε;

Κι έτσι πρέπει νά έχουν δικαιώματα οί έγκληματίες. Καί νά συνεχίζουν τό έργο καταστροφής τής χώρας.

Δέν έννοῶ όμως έδῶ άκραία πράγματα. Δέν έννοῶ νά θάλουμε όλους τούς όμοφυλόφιλους σέ στρατόπεδα συγκέντρωσης. "Αλλά νά μήν τούς επιτρέψουμε νά αναλάβουν πολιτική δράση. Νά μήν τούς εκλέξουμε σέ θέσεις έξουσίας, είτε σέ επίπεδο δήμου, είτε πολιτείας, είτε σέ επίπεδο έθνι-

κό. Πρέπει νά καταλάβουν οί "Αμερικάνοι, ότι ένα τέτοιο πρόσωπο σέ θέση έξουσίας είναι έχθρός και άν δέν είναι έχθρός στό στάδιο αυτό, θά γίνει άργότερα. "Αργότερα φυσικά θά τόν εκτελέσουν... αλλά σέ αυτό τό σημείο είναι έχθρός. Παρέχετε έξέχουσα ύπηρεσία άπλῶς μέ τό νά τοῦ άρνεϊστε τό δικαίωμα νά εκλεγεί, νά εξαργυρώσει τίς τρελλές του ιδέες και νά αποκτήσει έξουσίες. "Ο περιορισμός κάποιων έλευθεριών στό σημείο αυτό θά έμποδίσει τήν εξέλιξη σέ κρίση και θά αντίστρέψει τή διαδικασία τής αποσταθεροποίησης.

"Η περιστολή τοῦ δικαιώματος άποκτησης πολιτικής έξουσίας από τούς άνθρώπους αυτούς θά σώσει τήν οικονομία από τήν κατάρρευση. "Η θεσμοθέτηση νόμων πού θά άπαγορεύσει στίς ιδιωτικές τηλεοπτικές εταιρείες νά διάζουν τήν κοινή γνώμη και τά μυαλά τών άνθρώπων προς τήν κατεύθυνση τοῦ καταναλωτισμοῦ. Καμιά εταιρεία δέν πρέπει νά έχει τό δικαίωμα νά σᾶς «αναγκάσει» νά αγοράσετε περισσότερα, άν έσείς δέν χρειάζεστε κάτι. Θά πρέπει νά ύπάρχει νόμος: «Θέλεις νά διαφημίσεις τό αυτοκίνητό σου;».

«Έντάξει. "Αλλά δέν θά αναφέρεις οὔτε μία φορά στή διαφήμισή σου: τρέξε και άγόρασε τώρα και γλίτωσε χρήματα».

Θά πρέπει νά είναι αντίθετο στό νόμο νά πιέξεις τόν κόσμο νά αγοράσει περισσότερα. Αυτόπεριορισμός. Πρίν ξεκινήσει ή διαδικασία, ό αυτοπεριορισμός ήταν άποστολή τής εκκλησίας, γιατί οί παπάδες μᾶς έλεγαν ότι τά υλικά αγαθά είναι καλά, αλλά δέν είναι τό πᾶν. "Οτι ύπάρχει κάτι άλλο σπουδαιότερο. "Οτι οί άνθρωποι δέν γεννήθηκαν γιά νά καταναλώνουν. "Οτι ένα τόσο περίπλοκο κατασκεύασμα, όσο τό ανθρώπινο σῶμα, πρέπει νά προορίζεται γιά κάποιον ύψηλότερο σκοπό. Καί είναι τόσο εύκολο νά άποφύγεις τήν αποσταθεροποίηση, άπλά και μόνο άρνούμενος στίς

ἄπληστες ἑταιρεῖες μιά μικρή ἐλευθερία: τό δικαίωμά τους νά σέ ἀναγκάζουν νά γίνεις καταναλωτής ἀχρηστων προϊόντων, πού σέ μετατρέπουν σέ καταναλωτική μηχανή. Σάν τό σκουλήκι πού μπαίνει ἀπό τή μιά μεριά, τρώει τό μῆλο καί βγαίνει ἀπό τήν ἄλλη. Συνεπῶς, ἡ ἀποσταθεροποίηση μπορεῖ εὐκολά νά ἀναστραφεῖ, ἂν ἡ κοινωνία μέ τή δική της θέληση, ἢ μέ πειθῶ ἀπό τούς ἡγέτες της, ἀποδεχθεῖ τήν ἰδέα τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ. Εἶναι δύσκολο, ἀλλά πρέπει νά γίνει. Διαφορε-

τικά, θά φτάσετε στό σημεῖο πού, ὅπως λέμε καί ἐμεῖς στή Ρωσσία, ἂν ἡ Σαχάρα γίνει ποτέ κομμουνιστικό κράτος, θά ταξινομήσουμε τήν ἄμμο. Θά πρέπει λοιπόν νά «λειάνετε» τίς προσδοκίες σας σέ αὐτό τό στάδιο πρὶν νά εἶναι ἀργά. Οἱ δυνάμεις ἐκφυλισμοῦ ἀνατρέπονται εὐκολά. Πρῶτα ἀπὸ ὅλα, περιορίζοντας τήν εἰσαγωγή προπαγάνδας. Τό πιό εὐκόλο πρᾶγμα νά κάνει κανεῖς».

Ἡ ἈΜΑΡΤΙΑ ΕἶΝΑΙ ΤΟ ΑΚΡΙΒΟΤΕΡΟ ΠΡΟΪΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τό ἀκριβότερο προϊόν παγκοσμίως, πού πωλεῖται ἀπό τόν σατανᾶ μέ ἀντίκρουσμα τήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Τό προϊόν του, τήν ἁμαρτία, τήν ζαχαρώνει, τήν καμουφλάρει, ὥστε νά ἐλκύει καί νά κεντάει τόν ἄνθρωπο καί νά γίνεται ποθητὴ σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἐάν κάποιος πιάσει τό χέρι σου καί τό βάλει στήν πρίζα, θά τόν δαγκώσεις. Ἐάν κάποιος σοῦ δώσει ἕνα ποτήρι, πού περιέχει δηλητήριο, πού νά τό βάλεις στό στόμα σου! Ἐάν κάποιος σοῦ δώσει ἕνα καψίλιο δυναμίτιδος, γιά νά τό βάλεις στό στόμα σου, δέν πρόκειται νά τό βάλεις στό στόμα σου, γιατί θά σοῦ πετάξει τά μυαλά στόν ἀέρα. Ἡ ἁμαρτία ὁμως, δέν εἶναι ἀπλῶς ἕνα καψίλιο πού μᾶς παίρνει τήν πρόσκαιρη ζωὴ, ἀλλά μᾶς χαλάει τήν αἰωνιότητα, γιατί μᾶς κόβει κάθε σχέση μέ τόν Θεό. Καί ὁμως, παρ' ὅλα αὐτά, ἄνθρωπε, ὅταν σοῦ μιᾶ ὁ διάβολος γιά τήν ἁμαρτία καί σέ ὑποβάλλει στήν διαφθορά καί πάσης φύσεως ἁμαρτία, τόν ἀκολουθεῖς μέ χέρια καί μέ πόδια καί τοῦ λές καί εὐχαριστῶ. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν τόν διάβολο ὡς τόν καλύτερο φίλο τους, ἀλλά οὐσιαστικά εἶναι ἡ καταστροφή καί ἡ ἀπώλεια τῆς ψυχῆς τους. Ποῦ εἶναι ἡ λογική μας, ποῦ εἶναι ἡ ἀνωτερότητά μας, ποῦ εἶναι ἡ ἐπιτυχία μας;

Ἐκαστὸν κίνδυνο προστατεύεται ὁ ἄνθρωπος στή ζωὴ του, μόνο ἀπὸ τήν ἁμαρτία δέν φυλάγεται. Βέβαια ὁ διάβολος ἔχει τήν ἰκανότητα νά κρύβει τήν ὑπαρξὴ του...

Ἐκ τῆς βιβλίου τοῦ μακαριστοῦ ἱεροκλήρουκ Δημητρίου Παναγοπούλου Ἐκ τῆς Ἐπιτομῆς ὁμιλιῶν, κατὰ παραθέσειν ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 2014, ἐκδόσεις «Ἐκδοτικὸς Κεντρικὸς Κεντρικὸς», σσ. 69-70.

«ΕΝ ΣΚΗΝΑΙΣ ΔΙΚΑΙΩΝ...»

† Μητροπολίτης Νευροκοπίου Βουλγαρίας Ναθαναήλ

Ἐν σκηναῖς δικαίων ἀναπαύεται ἀπό τό Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2013 ὁ σεβαστός καί ἀγαπητός μας Μητροπολίτης Νευροκοπίου (τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας) κυρός Ναθαναήλ, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἔκλεινε τά 61 του χρόνια, μετά ἀπό καρκίνο στούς πνεύμονες, πού ξεκίνησε πρὶν ἀπό δύο περίπου χρόνια. Τόν πῆρε ὁ Ἅγιος Γεώργιος, τόν ὁποῖο ἰδιαίτερος ἀγαποῦσε καί εὐλαβεῖτο, κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἁγίων λειψάνων του μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο (2 Νοεμβρίου). Νά θυμίσουμε ὅτι ἡ Βουλγαρική Μονή Ζωγράφου (ἡ ὁποία ὅπως καί ὀλόκληρο τό Ἅγιον Ὄρος ἀκολουθεῖ τό παλαιό ἡμερολόγιο) ἔχει προστάτη τόν Ἅγιο Γεώργιο. Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης συνεδέετο στενώτατα μέ τήν Ἱερά Μονή Ζωγράφου.

Ἐπίσης κατά κόσμον Ἡλίας Καλαϊτζιέφ, ὅπως ἀναγράφεται στό ἔντυπο πού διανεμήθηκε κατά τήν ἡμέρα τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου του, γεννήθηκε στό χωριό Κοπρίδλεν τῆς Ἐπαρχίας Γκότσε Ντέλτσεφ (Νευροκοπίου) τοῦ Νομοῦ Μπλαγκόεφ-γκραντ στίς 16 Νοεμβρίου 1952. Σπούδασε τήν Θεολογία στήν Θεολογική Ἀκαδημία Σόφιας καί στήν Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν. Στίς 3 Μαρτίου 1974, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκάρε μοναχός στήν Ἱερά Μονή Τρογιάν καί πῆρε τό ὄνομα Ναθαναήλ. Διάκονος χειροτονήθηκε στίς 15 Ἀπριλίου 1974 καί Πρεσβύτερος στίς 13 Ἀπριλίου 1975. Στίς 10 Ὀκτωβρίου 1980 ἔλαβε τό ὀφθίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ὑπηρετήσε ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Λοβτσού ἀπό τό 1985 μέχρι τό 1986, ὡς Ἐφημέριος στό Λονδίνο ἀπό τό 1986 μέχρι τό 1988 καί

ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Σόφιας ἀπό τό 1988 μέχρι τό 1989. Στίς 25 Μαρτίου 1989 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Κρουπνικίου. Στίς 17 Ἀπριλίου 1994 ἐξελέγη Μητροπολίτης Νευροκοπίου.

Αὐτά εἶναι σέ γενικές γραμμές τά ἐξωτερικά στοιχεῖα, πού περιγράφουν τό πέρασμα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου ἀπό τήν πρόσκαιρη αὐτή ζωή. Σημασία ὅμως ἔχουν τά ἄλλα, τά ἐσωτερικά. Ἡ προσωπικότητά του. Σ' αὐτήν κυρίως πρέπει νά ἀναφερθοῦμε. Ὁχι γιατί ἐκεῖνος ἔχει ἀνάγκη τῶν ἐγκωμίων μας, ἀλλά γιά νά πάρουμε ἐμεῖς κάτι ἀπό τήν ἐνάρετη βιοτή του.

Ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος, λοιπόν, ὑπῆρξε ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπαράμιλλου ἤθους, ἀσκητικός, φιλακόλουθος, ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας, ἀκτήμων, ἐγκρατής τῆς Θεολογίας, ἀρχιερεὺς μέ πολλά χαρίσματα.

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης ἐτιμήθη ἀπό τόν τριαδικό ἀληθινό Θεό μας μέ πολλά χαρίσματα λόγω τῆς καθαρότητός του καί τοῦ ὀρθοδόξου ἀγωνιστικοῦ πνεύματος, πού τόν διέκρινε. Ἦταν ἄνθρωπος, πού συνεδύαζε, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, φαινομενικῶς δύσκολα συνδυαζόμενα τάλαντα. Ἦταν συγχρόνως ἡσυχαστής, ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀσκήσεως, ἀλλά καί ἄνθρωπος τῆς δράσεως. Ἦταν πνευματικός ὁδηγός ἀνδρῶν καί γυναικῶν μοναστηριῶν στήν πατρίδα του, μέ γραμμὴ παραδοσιακή. Ἦταν ὄχι ἀπλῶς φιλαγορεΐτης καί ἡσυχαστής ἀλλά κατ' ἀκριβείαν Ἁγορεΐτης.

Συγχρόνως, ὡς ἄνθρωπος τῆς «δράσεως», ἦταν αὐτός, πού μέ τήν ταχύτατη ἀντί-

δρασή του, ως βοηθός επίσκοπος του τότε Πατριάρχου Βουλγαρίας κυρού Μαξίμου (μακαριστού πλέον), απεσόδησε την κατάληψη του Πατριαρχικού Συνοδικού Μεγάρου στη Σόφια από τους σχισματικούς τό 1993. Νά σημειώσουμε, ότι οί σχισματικοί υπεκινούντο και ενισχύοντο από τους πολιτικούς της Βουλγαρίας, προκειμένου νά πλήξουν τήν Ἐκκλησία.

Τά φρονήματά του ἦσαν ὀρθοδοξότατα και παραδοσιακά. Ἦταν από τους ἐπισκόπους πού υπέγραψαν τήν γνωστή «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός, ὅτι μέ Πατριάρχη τόν μακαριστό Μάξιμο και μέ ἐπισκόπους σάν τόν μακαριστό Ναθαναήλ, πού διετέλεσε βοηθός του, ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας κρατήθηκε, χάριτι Θεοῦ, μακριά από τό οἰκουμενιστικό Π.Σ.Ε. και ἄλλα ἀνάλογα φόρα. Ὡς παραδοσιακός ἱεράρχης ἦταν ἐναντίον τοῦ συγκρητιστικοῦ οἰκουμενισμοῦ. Δραστηριοποιήθηκε ὁμως και στόν τομέα τῆς ἀντιμετώπισης τῶν συγχρόνων ἐπικινδύνων αἰρέσεων (σεκτῶν), ἐκπροσωπώντας τήν Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας στίς Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις ἐπί θεμάτων αἰρέσεων, τίς ὁποῖες συγκαλεῖ από τό 1990 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἰδιαιτέρως τόν ἐκτιμοῦσε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεξιάδης († 1996), πρωτοεργάτης γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν σεκτῶν σέ διορθόδοξο ἐπίπεδο. Μεγάλη ἦταν ἡ συμβολή τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου και στήν ἴδρυση τοῦ «Δικτύου Πρωτοβουλιῶν μελέτης Θρησκείων και καταστροφικῶν λατρειῶν». Παρά τό βεβαρημένο τῆς ὑγείας του ὁ Ἕλληνομαθής Ἐπίσκοπος φιλοξένησε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2013, γιά δεύτερη φορά στήν Μητρόπολή του, τήν ἕκτη Διορθόδοξη Συνάντηση τοῦ Δικτύου. Ὁ μακαριστός ἔχαιρε καθολικῆς ἐκτιμῆσεως. Ἀκό-

μη και αὐτοί, πού ἐνδεχομένως δέν ἐταυτίζοντο πλήρως μαζί του στήν παραδοσιακή του γραμμή, τόν ἐσέβοντο λόγω τῆς προσωπικότητός του.

Τό ἐνδιαφέρον του γιά τό ποιμνίό του ἦταν ἀνύστακτο. Γι' αὐτό και ἡ κηδεία, ὅπως και τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνό του, ἦταν ἕνα λαϊκό προσκύνημα. Εἶναι χαρακτηριστικό αὐτό πού συνέβη στήν κηδεία του στό Νευροκόπι τῆς Βουλγαρίας, ὅποτε ὁ πιστός λαός από τήν ἐπαρχία του, ἀλλά και πολλοί από τήν Ἑλλάδα προσκύνησαν τό σκήνωμά του. Πρῖν ἐναποτεθεῖ τό σῶμα του στόν τάφο, γιά περισσότερο από μία ὥρα καθυστέρησε ἡ ταφή, προκειμένου και αὐτοί, πού δέν εἶχαν προλάβει, νά ἀσπασθοῦν τόν ἀγαπητό τους πατέρα.

Κυρίως τό μεγάλο μάθημα, πού μᾶς ἔδωσε μέ τό παράδειγμά του, ἦταν ὅτι εἴμαστε πρῶτα Ὁρθόδοξοι και μετὰ Ἕλληνες, Βούλγαροι ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο. Ἔτσι, μέ αὐτό τό πατερικό ὀρθόδοξο πνεῦμα, ἔβλεπε κάποιος νά ξεπερνιῶνται ἐν Χριστῷ ἐθνικές πληγές και πικρίες –κυρίως από τήν πλευρά ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, πού τόσα ὑπέστημεν στήν εὐρύτερη περιοχή τῆς Μακεδονίας και εἰδικότερα τῆς Ἀνατολικῆς (Σέρρες, Δράμα κ.λπ.) από τόν Βουλγαρικό ἐθνικισμό. Ἔβλεπε ἐκεῖ, στή Μητρόπολη και στά μοναστήρια του, Ἕλληνες και Βουλγάρους χριστιανούς σέ πραγματικό κλίμα ἀνυποκρίτου ἀδελφικῆς ἀγάπης. Στή Μητρόπολή του ὁ χορός ἔψαλλε τό ἕνα τροπάριο στά βουλγαρικά και τό ἄλλο στά ἑλληνικά. Ἰδιαιτέρως τόν ἀγαποῦσαν Ἕλληνες ἐπίσκοποι, καθηγούμενοι, μοναχοί και μοναχές.

Ἄς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη και ἄς φωτίσει ὁ καλός Θεός, ὥστε πάνω στά χνάρια του νά βαδίσει και ὁ διάδοχός του. Ἀμήν.

μ. Ἀ.Β.

ΑΠΑΛΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ

ΑΝ ΞΕΡΑΜΕ ΤΙ ΤΡΩΜΕ!

Κίνδυνοι από τήν Ἀσπαρτάμη

Προσοχή κυρίως στά Zero, Light, Sugar Free

Μεταφέρουμε από τό διαδίκτυο (iefimerida.gr/news/88373) τά παρακάτω πρὸς σοβαρὸ προβληματισμὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἀσπαρτάμη: Τό πιό δηλητηριῶδες, νευροτοξικὸ πρόσθετο στήν ἱστορία τῶν τροφίμων. Παρ' ὅλα αὐτά ἐγκεκριμένο.

Ἀπειλητικὴ πραγματικότητα ἢ ἀποτέλεσμα ἐμπορικῶν «τερτιπιῶν»; Ὅπως καὶ νὰ ἔχει μία παγκόσμια ἐπιδημία βρῖσκεται σέ ἐξέλιξη ἐδῶ καὶ χρόνια. Αἰτία ἓνα χημικὸ ὑποκατάστατο ζάχαρης, τό ὁποῖο πολλές ἐπιστημονικὲς ἐρευνες χαρακτηρίζουν δηλητηριῶδες, θεωρώντας το φαρμακευτικὴ οὐσία, ἢ ὁποία, σέ ἀλληλεπίδραση μέ ἄλλες φαρμακευτικὲς οὐσίες, ἀλλάζει τὴ βιοχημεία τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐπιπλέον, εἶναι ἀπὸ τά λίγα πρόσθετα, πού δέν ἔχουν ὑποβληθεῖ σέ πλήρη τοξικολογικὸ ἔλεγχο.

Ἡ χρήση της εἶναι πλέον τόσο διαδεδομένη πού λίγα εἶναι τά προϊόντα, τά ὁποῖα δέν τὴν περιέχουν: θὰ τὴ βρεῖ κανεὶς σέ φάρμακα (κυρίως σιρόπια) γιὰ παιδιά, τσίχλες, ἀναψυκτικὰ διαίτης, γιανούρια, δημητριακὰ, ἔτοιμες μαγειρικὲς σάλτσες, ἀκόμη καὶ στό ἐμφιαλωμένο νερό.

Σέ ἐρευνά τους μέ τίτλο «Ἐπιδράσεις τῆς ἀσπαρτάμης στὸν ἐγκέφαλο: Νευρολογικὲς ἐπιπτώσεις τῆς ἀσπαρτάμης;» [Effects of Aspartame on the Brain: Neurologic Effects of Aspartame] οἱ Ρίτσαρντ Βούρτμαν καὶ Τίμοθι Μάχερ ἀναφέρουν πὺς ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ ἀσπαρτάμη θεωρεῖται τόσο ἐπικίνδυνη εἶναι γιὰτί πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ ἓνα μόριο, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία

χημικὰ συστατικὰ πού ἔχουν στοιχειοθετηθεῖ ὡς ἀπολύτως νευροτοξικά: ἀσπαρτικό ὀξύ (40%), μεθανόλη (10%) καὶ φαινυλαλανίνη (50%).

Τό ἀσπαρτικό ὀξύ καὶ ἡ φαινυλαλανίνη εἶναι νευροτοξικά ὑπερσυμπυκνώματα, τά ὁποῖα πλήττουν ἀπευθείας τὸν ἐγκέφαλο, νεκρώνοντας τά κύτταρα. Ἡ δέ μεθανόλη (ἢ μεθυλικὴ ἀλκοόλη ἢ ξυλόπνευμα) θεωρεῖται ἐπικινδυνότατο μεταβολικὸ δηλητηριώδες, τό ὁποῖο κατηγοριοποιεῖται ἐπίσης καὶ ὡς ναρκωτικὴ οὐσία, ἐνῶ, ὅταν ἡ ἀσπαρτάμη μεταβολίζεται, παράγει δικετοπιπεραζίνη, πού θεωρεῖται ὑποπτη γιὰ τὴ δημιουργία ὄγκων τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἡ ἀσπαρτάμη ἀναφέρεται σάν ὑπεύθυνη γιὰ τό 75% τῶν παρενεργειῶν τῶν ὀφειλόμενων σέ πρόσθετα τροφίμων σύμφωνα μέ τὴν F.D.A. («Διαχείριση Τροφίμων καὶ Φαρμάκων»). Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς τίς παρενέργειες εἶναι πολὺ σοβαρὲς συμπεριλαμβανομένων νοσητικῶν βλαβῶν καὶ θανάτων. Μερικὰ ἀπὸ τά 90 διαφορετικὰ τεκμηριωμένα συμπτώματα πού ἀναφέρονται στήν ἐκθεση εἶναι: Πονοκέφαλοι/ἡμικρανίες, ζαλάδες, διανοητικὴ σύγχυση, ναυτία, μουνδιάσματα, μυϊκοὶ σπασμοί, αὐξησὴ βάρους, δερματικὰ προβλήματα, κατάθλιψη, ἐξασθένιση, εὐερεθιστότητα, ταχυκαρδία, ἀϋπνία, προβλήματα ὄρασης, ἀπώλεια ἀκοῆς, ἀνωμαλίες στὸν καρδιακὸ ρυθμὸ, ἀναπνευστικὲς δυσκολίες, κρίσεις ἀνησυχίας, γλωσσοδιάρροια, ἀπώλεια γεύσης, σκοτοδίνη, ἀπώλεια μνήμης καὶ πόνοι συνδέσμων.

Σύμφωνα με έρευνητές και γιατρούς πού έχουν μελετήσει τίς παρενέργειες τής άσπαρτάμης οί παρακάτω χρόνιες άσθένειες μπορεί νά προκληθοϋν ή νά επιδεινωθοϋν από τήν κατανάλωσή της: "Ογκοι έγκεφάλου, σκλήρυνση κατά πλάκας, έπιληψία, σύνδρομο χρόνιας κόπωσης, άσθένεια Parkinson's, άσθένεια Alzheimer's, διανοητική καθυστέρηση, λέμφωμα, έλαττώματα κατά τή γέννηση, ίνομύωματα και διαβήτης.

Σημ. «Π»: Άπό τά πλέον διαδεδομένα

προϊόντα, πού περιέχουν άσπαρτάμη, είναι και ή Coca-Cola, ιδιαίτερα στίς «έκδόσεις» Zero (χωρίς ζάχαρη) και Light (μέ λίγη ζάχαρη).

Αυτοί, πού έχουν δώσει τίς έγκρίσεις για τή χρήση άσπαρτάμης σέ τρόφιμα, θέτουν ένα όριο ήμερήσιας πρόσληψης του προϊόντος. Πάνω από τό όριο αυτό, λένε ότι ή άσπαρτάμη μπορεί νά βλάψει. Είναι και αυτό μιá έμμεση παραδοχή τής επικινδυνότητας τής άσπαρτάμης.

Ή Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Γιά τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μιá φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρείτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Γιά λόγους πρακτικούς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σέ όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους τής Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή άποστολή των άποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοϋμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσείς στήν ταχυπληρωμή, πού μäs στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλοϋμε έπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Συγγνώμη πού είμαστε Ὁρθόδοξοι!
Ἡ 10η Γενική Συνέλευση
τοῦ Π.Σ.Ε. στό Πουσάν**

Ἀπό 30 Ὀκτωβρίου ἕως 8 Νοεμβρίου 2013 ἔλαβε χώρα στό Πουσάν τῆς Νοτίου Κορέας ἡ 10η Γενική Συνέλευση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) ἢ καλύτερα Παγκοσμίου Συμβουλίου Αἰρέσεων, ὅπου μετέχουν καί οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες πλὴν Βουλγαρίας καί Γεωργίας, οἱ ὁποῖες ὀρθῶς καί ἐπαινετῶς ἀπέχουν τοῦ Συμβουλίου τῆς συγκρητιστικῆς οἰκουμενιστικῆς συγχύσεως.

Ἐκεῖ ἐνεκρίθη κείμενο Συμπερασμάτων, τό ὁποῖο δυστυχῶς ἔγινε ὁμοφώνως ἀποδεκτό καί ἀπό τούς ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἦδη ἐγράφη μία πρώτη ἀποτίμηση τῶν ἐργασιῶν τῆς 10ης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. ὑπό τόν τίτλο «Συγγνώμη πού είμαστε Ὁρθόδοξοι» καί ἀνηρτήθη στήν ἰστοσελίδα www.impantokratoros.gr

Ἀπό τήν δημοσίευση αὐτή παραθέτουμε ἐδῶ –ἐλλείψει περισσοτέρου χώρου– ἕνα μικρό ἀλλά χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα. Ἐπιφυλασσόμεθα νά ἐπανέλθουμε ἐπί τοῦ θέματος, ὅταν δημοσιευθοῦν καί ἄλλες κριτικές, ἀπό ὀρθοδόξου ἀπόψεως, ἀποτιμήσεις, πράγμα πού ἐλπίζουμε ὅτι δέν θά ἀργήσει νά συμβεῖ.

Διαβάζουμε λοιπόν στήν impantokratoros.gr: Ἡ § 14 τοῦ ἐγκριθέντος στό Πουσάν κειμένου ἐκφράζει τήν ἐπαισχυνη θέση ὅτι μετανοοῦμε γιά τή διαίρεση τῶν «ἐκκλησιῶν». Αὐτό συνεπάγεται ὅτι «μετανοοῦμε», πού οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀπέκοψαν ἀπό τήν Ἐκκλησία στό παρελθόν, τά τώρα ἑτερόδοξα μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. (Μονοφυσίτες, Προ-

τεστάντες). Συνεπῶς «μετανοοῦμε», πού προφυλάχθηκε ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολική καί Καθολική Ἐκκλησία ἀπό τήν αἰρετική ἀντίληψη τῶν Σεβηριανῶν ὅτι ὁ Χριστός δέν ἔχει δύο φύσεις μετά τήν ἔνωση (ἐνανθρώπηση). Μετανοοῦμε, πού διώχθηκαν ἀπό τήν Ἐκκλησία ὅσοι (ὅπως οἱ Προτεστάντες) δέν πίστευαν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ὄντως Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ (Ἰω. 6, 55)· ὅσοι δέν ἀνεγνώριζαν τήν ἀπό Χριστοῦ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας νά λύει ἁμαρτήματα (Ἰω. 20, 23)· ἐκεῖνοι πού δέν ἀνεγνώριζαν τήν τιμή τῆς Θεοτόκου (Λουκ. 1, 48)· ὅσοι υἱοθέτησαν τήν καταδικασμένη ἀπό τήν Ἐκκλησία εἰκονομαχία· ὅσοι κατήργησαν τήν ἱερά Ἐξομολόγηση καί ὅλα τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, πλὴν κάποιων (συμβολικῶν συνήθως) ἀπομειναρίων καί ὅσοι κατέχωσαν τόν θησαυρό τῆς Πατερικῆς Γραμματείας καί κυρίως τῶν προσευχῶν τῶν Ἁγίων (Β΄ Πέτρο. 1, 25 καί Ἀποκ. 8, 4).

Οἱ ἐκπρόσωποί μας στό Πουσάν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί Ἐπίσκοποι, μετανοοῦν πού ἡ Ἐκκλησία διεχώρισε ὄσους αἰρετικούς, καί κυρίως τούς Προτεστάντες, ἀμφισβήτησαν τήν Ἱερωσύνη τῶν Ἐπισκόπων καί τούς ἀντικατέστησαν μέ πάστορες καί ἱεροκήρυκες!

Γι' αὐτήν τήν δῆθεν «ἀοράτως ἐνωμένη διαφορετικότητα» ἀλήθειας καί πλάνης, Χριστοῦ καί Βελίαρ, φωτός καί σκότους μᾶς καλεῖ ἡ § 14 νά είμαστε ἐπιπλέον καί εὐγνώμονες. Ὡστε, προσθέτουμε ἐμεῖς, ὅταν θά ἐπιτευχθεῖ ἡ δύσφημος ἔνωση τοῦ «χριστιανικοῦ κόσμου» κατά τό θέλημα τοῦ Π.Σ.Ε., νά μπορεῖ νά ἐπιλέγει καί ὁ κάθε Ὁρθόδοξος, παραμένοντας τυπικῶς Ὁρθόδοξος, τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά σωθεῖ, μέ

ἢ χωρίς Θεία Κοινωνία, ἱερά Ἐξομολόγη-
ση, ἄσκηση, νηστεῖες κ.τ.σ., ἀφοῦ ἡ δῆθεν
«Θεόθεν δοθεῖσα διαφοροετικότητα» στό
Π.Σ.Ε. ἤδη τά ἐξαγιαρίζει ὅλα!

Μέ αὐτά τά δεδομένα, ἡ δέσμευση γιά
παραμονή στό Π.Σ.Ε. καί γιά ἐπέκταση τῶν
τρόπων ἀναμείξεως Ὁρθοδοξίας καί αἰρέ-
σεως, ὅπως ἐκφράζεται στήν παράγραφο §
15 (We will hold each other accountable for ful-
filling these commitments), δέσμευση ἡ ὁποία
ἀπετέλεσε καί τό σύνθημα τοῦ Μηνύματος
τῆς 10ης Συνελεύσεως τοῦ Πουσάν (We intend
to move together), εἶναι ἀποκαριωτική, εἶναι
δειγμα ἀμετανοησίας τοῦ «ὀρθοδόξου»
οἰκουμενισμοῦ. [Σημ. «Π»: τῶν Ὁρθοδό-
ξων, δηλαδή. πού ἀσπάζονται τόν συγκρη-
τιστικό οἰκουμενισμό.]

Τελευταῖο, ἀλλά ὄχι ἐλάχιστο, [Σημ. «Π»:
last but not least=τελευταῖο στή χρονική σει-
ρά ἀλλ' ὄχι καίτελευταῖο ἀξιολογικά] τίθε-
ται καί τό μήνυμα τῆς συνεργασίας μέ ἄλλες
θρησκείες γιά τήν εὐημερία τῆς ἀνθρωπό-
τητας (§ 15: “We will make common cause for
the well-being humanity and creation with those
of ather faith communities” Βλ. καί § 3)· ἡ δια-
θρησκειακή προοπτική τοῦ ΠΣΕ παραμέ-
νει πάντοτε ἀνοιχτή καί κατηφορική.

Ἡ μεταδοτική ἀσθένεια τοῦ συγκρητιστικοῦ οἰκουμενισμοῦ I

«Νά μᾶς ἔχετε στίς προσευχές σας».

Αὐτό ἐζήτησε, σύμφωνα μέ τήν εἰδησε-
ογραφία τῶν Μ.Μ.Ε., ἀπό τόν ἱησουῖτη πά-
πα Φραγκίσκο ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας
κ. Ἰωάννης κατά τήν ἐπίσκεψή του στό Βα-
τικανό στίς 28 Σεπτεμβρίου 2013.

Σχόλιο «Π»: Καί ἐμεῖς πού βασιζαμε
ἐλπίδες στόν Ἀντιοχείας γιά μιᾶ ἀντιοι-
κουμενιστική γραμμή... Κρίμα!

Πίστεψε κι αὐτός ὅτι ὁ πάπας θά βοηθή-

σει τή δεινῶς δοκιμαζόμενη Συρία; Αὐτά
πίστευαν καί ἡ δικοί μας παραμονές ἀλώ-
σεως τῆς Βασιλευούσης ἀπό τούς Τούρκους...

Δέν ἔχουμε διδαχθεῖ ἀπό τήν Ἱστορία,
ὅπως φαίνεται.

Ἡ μεταδοτική ἀσθένεια τοῦ συγκρητιστικοῦ οἰκουμενισμοῦ II

«Οἱ δύο Ἐκκλησίες, ἡ Ἀλεξανδρινή καί
ἡ Ρωμαϊκή, ἀνήκουμε ἱστορικῶς καί πα-
ραδοσιακῶς στίς ἀρχαῖες Ἐκκλησίες. Ἀνή-
κουμε στίς Ἐκκλησίες, πού ἀμέσως μετά τήν
Πεντηκοστή συνέστησαν τήν ἀφετηρία (sic)
τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστο-
λικῆς Ἐκκλησίας».

Αὐτά ἐδήλωσε ὁ Πατριάρχης Ἀλεξαν-
δρείας κ. Θεόδωρος κατά τήν ἐπίσκεψή του
στόν πάπα Φραγκίσκο στίς 30 Σεπτεμβρί-
ου 2013 (δύο ἡμέρες μετά τόν Ἀντιοχείας).

Ἀπορία «Π»: Τί παθαίνουν; Τί τούς πο-
τίζουν τούς δικούς μας ἐκεῖ στό Βατικανό;
Καί κυρίως: Ποιό εἶναι τό φάρμακο γιά τήν
ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς μεταδοτικῆς νό-
σου; Πῶς, μέ ἄλλα λόγια, θά σταματήσει ὁ
οἰκουμενιστικός αὐτός κατήφορος;

Ἁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς εὐλόγησαν τούς Λάϊους

Ὅπως διαβάζουμε στό ἐπίσημο περιο-
δικό τῶν Λάϊους (Lion τ. 228, Σεπτ.-Ὀκτ.
2013, σσ. 10-11) ἀπό 31 Ὀκτωβρίου ἕως 2
Νοεμβρίου 2013 ἔλαβε χώρα στήν Κωνστα-
ντινούπολη τό «59ο Εὐρωπαϊκό Forum» τῶν
Λάϊους. Οἱ Λάϊους πῆγαν καί στό Φανάρι,
ὅπου τούς ὑπεδέχθη ὁ Οἰκουμενικός Πα-
τριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ Ἀρχιεπί-
σκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, οἱ ὁποῖοι

εὐλόγησαν τὸ ἔργο τῶν Λαΐων καὶ τοὺς προέτρεψαν νὰ τὸ συνεχίσουν.

“Ὅπως διαβάζουμε στὸ περιοδικὸ *Lion* «Μετά τὴν προσφώνηση τοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς, ὁ Παναγιώτατος εὐλόγησε τὸ ἔργο τῶν LIONS στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, καθὼς καὶ κάθε προσκυνητὴ, προσφέροντας στοὺς παρισταμένους ἀπὸ ἕναν ἀναμνηστικὸ πατριαρχικὸ ἐπιστήθιο σταυρὸ μὲ χαραγμένο τὸ πατριαρχικὸ ὄνομα στὴ μία του πλευρά».

Σχόλιο «Π»: Πῶς τὰ καταφέρνουν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ μας καὶ ἐπευλογοῦν ὅλα ὅσα τὸ ὑγιὲς ὀρθόδοξο αἰσθητήριό τοῦ πιστοῦ λαοῦ μας καὶ τοῦ κλήρου θεωρεῖ ὡς προβληματικά, νόθα ἢ καὶ αἰρετικά! Καὶ εἶναι ἀξιοσημείωτο πῶς ὅλοι σχεδὸν οἱ φανατικοὶ πολέμοι τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι (γενικά μιλοῦμε) ἔχουν τόση ἀγάπη γιὰ τὸ Φανάρι!

**«Πνευματικά δικαιώματα»
καὶ στὸν ἐθνικὸ ὕμνο!**

“Ὅπως διαβάζομε στὸ «ἔγκυρο» in.gr τοῦ «Δημοσιογραφικοῦ Ὄργανισμοῦ Λαμπράκη» (Δ.Ο.Λ.) μὲ ἡμερομηνία 21 Νοεμβρίου 2013 «Τὴν παρέμβαση τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ (ΥΠ.ΠΟ.) προκάλεσαν καταγγελίες, πού ἀναφέρουν ὅτι, ὅποιος ἀνεβάζει τὸν ἐθνικὸ ὕμνο σὲ διαδικτυακὲς πλατφόρμες, θὰ πρέπει νὰ καταβάλει χρηματικὸ ποσὸ σὲ ἰδιωτικὴ ἐταιρεία, ἢ ὁποία ἰσχυρίζεται ὅτι κατέχει τὰ πνευματικά του δικαιώματα.

Ἀπαντώντας σὲ ἐρώτηση τῶν βουλευτῶν τῶν Ἀνεξάρτητων Ἑλλήνων Γιάννη Δημαρᾶ καὶ Τέρενς Κουίκ, ὁ ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ Π. Παναγιωτόπουλος ἔκανε λόγο γιὰ πολιτικὴ ἐκμετάλλευση τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου καὶ τόνισε ὅτι ἔχουν ληφθεῖ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία του.

“Ὅπως ἀνέφεραν οἱ βουλευτὲς τῶν Ἀνεξάρτητων Ἑλλήνων, τὸ θέμα προέκυψε ὅταν «ἀνέβηκε» στὴν δημοφιλέστερη διαδικτυακὴ πλατφόρμα προβολῆς βίντεο τὸ πρῶτο δελτίο εἰδήσεων πού ἐξέπεμψαν οἱ ἐργαζόμενοι τῆς πρώην ΕΡΤ μετὰ τὴν ἀπόφαση γιὰ τὸ κλείσιμό της, στὸ ὁποῖο ἀκουγόταν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος.

Οἱ διαχειριστὲς τῆς ἰστοσελίδας τῆς ΕΡΤ εἶδαν τότε μία εἰδοποίηση σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφαιρέσουν τὰ ἠχητικά τμήματα τοῦ βίντεο πού ἔχουν πνευματικά δικαιώματα, εἴτε νὰ ἐπιτρέψουν στὸ You Tube νὰ παίξει διαφημίσεις προκειμένου νὰ ἀποδώσει στὸν κάτοχο τῶν δικαιωμάτων τὸ ποσὸ πού τοῦ ἀναλογεῖ.

Βάσει τῆς ἐρώτησης τῶν βουλευτῶν, τὸ ἠχητικὸ δέν ἦταν ἄλλο ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ ὕμνο, πού κάποιος ὑποστηρίζει ὅτι ἀνήκει σὲ ἐταιρεία διαχείρισης καὶ διανομῆς, ἢ ὁποία ἰδρύθηκε τὸ 2003 ὡς παγκόσμιό δίκτυο συλλογικῆς διαχείρισης καὶ διανομῆς μουσικῆς καὶ ταινιῶν, δραστηριοποιεῖται σὲ 27 χῶρες καὶ διατηρεῖ σχέσεις ἐλέγχου μὲ τὰ μεγαλύτερα διαδικτυακά μέσα παροχῆς περιεχομένου.

Μιλώντας στὴ Βουλὴ, ὁ ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ, δήλωσε ὅτι “ὁ ἐθνικὸς ὕμνος δέν εἶναι ἕνα ἀπλό πνευματικὸ δημιούργημα σὲ μουσικὴ τοῦ Νικολάου Μάντζαρου καὶ ποίηση τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ”. “Εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους. Ἐχει ἀπολύτως ἐμβληματικὴ ἀξία γιὰ κάθε Ἑλληνα καὶ γιὰ κάθε Ἑλληνίδα”, πρόσθεσε ὁ ὑπουργὸς, διευκρινίζοντας ὅτι τὸ ΥΠ.ΠΟ. παρενέβη στίς διαδικτυακὲς πλατφόρμες “πού ἀναγνώρισαν τὸ λάθος τους” καὶ διαβεβαίωσε ὅτι “λαμβάνουμε μέτρα ὥστε νὰ μὴν ἔχουμε παρόμοια φαινόμενα ξανά”.

Σημειώνεται ὅτι τὸ θέμα ἀναμένεται νὰ θέσει τὸ ΥΠ.ΠΟ. καὶ στὴν UNESCO».

Ἐπαγόρευσαν στους διαιτητές νά κάνουν τόν σταυρό τους στά γήπεδα!

Διαβάζουμε στό defencenet.gr τά ἔξης ἀπίστευτα: «Ἐπαγορεύουν στους διαιτητές νά κάνουν τόν σταυρό τους κατά τή διάρκεια ἑνός ἀγώνα, γιατί –λέει– εἶναι “δειγμα χαμηλῆς αὐτοεκτίμησης”. Ἀπίστευτο. Τί ἄλλο θά ποῦν καί θά κάνουν, γιά νά πλήξουν τήν Ὁρθοδοξία, ἕναν ἀπό τούς βασιικούς πυλώνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Σύμφωνα μέ πληροφορίες, στό τελευταῖο σεμινάριο τῆς ΚΕΔ [Κεντρική Ἐπιτροπή Διαιτησίας] ἔγινε εἰδική σύσταση σέ διαιτητή τῆς Σοῦπερ Λίγκας νά σταματήσουν οἱ “ρέφερι” νά κάνουν τόν σταυρό τους. [...]

Αὐτά συμβαίνουν σέ μία περίοδο πού ξένα κέντρα ἐξουσίας, μέ βοήθεια ἐκ τῶν ἔσω, θέλουν νά “χτυπήσουν” θεσμούς καί ἀξίες τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἡ πατρίδα, ἡ θρησκεία καί ὁ στρατός, πού κρατοῦν τό λαό ἑνωμένο. Μᾶς θέλουν διαλυμένους καί ὑποταγμένους».

Σχόλια «Π»: 1. Γιά πιστούς ἄλλων θρησκειῶν θά τολμοῦσαν νά κάνουν κάτι παρόμοιο; Μᾶλλον ὄχι.

2. Πρὶν μᾶς τρελλάνουν αὐτοί μέ τήν παγκόσμια δικτατορία, πού θέλουν νά ἐπιβάλουν, ἄς τούς τρελλάνουμε ἐμεῖς μέ τήν ἀντίστασή μας.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.